الجزء ٣ الحزب ٥ ۞ تِلْكَ ٱلرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُم مَّن كَلَّمَ ٱللَّهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَٰتٍ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَٰتِ
وَأَيَّدْنَٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلَ ٱلَّذِينَ مِنۢ
بَعْدِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ وَلَٰكِنِ ٱخْتَلَفُوا۟
فَمِنْهُم مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُم مَّن كَفَرَ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا ٱقْتَتَلُوا۟
وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ٢٥٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَنفِقُوا۟
مِمَّا رَزَقْنَٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا
شَفَٰعَةٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ٢٥٤ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ
ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ يَعْلَمُ
مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا
بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ ٱلْعَظِيمُ ٢٥٥ لَآ إِكْرَاهَ فِى ٱلدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ مِنَ
ٱلْغَىِّ فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ
بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٢٥٦

253 Dintre acești profeți pe care ți i-am menționat, pe unii i-am favorizat, ridicându-i deasupra celorlalți prin intermediul revelației, al adepților, și al rangului lor. Unora dintre ei le-a vorbit Allah, asemenea lui Moise, și altora le-a fost înălțat rangul, asemenea lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), care a fost trimis întregii omeniri și fost încheietorul profeților, iar comunitatea sa [de dreptcredincioși] a fost ridicată deasupra altor comunități. Lui Iisus, fiul Mariei, I-am dat miracole limpezi pentru a dovedi profeția sa, precum învierea morților și tămăduirea orbilor și a leproșilor; și l-am întărit pe el prin [Îngerul] Gavriil (pacea fie asupra sa), drept un ajutor dat lui pentru înfăptuirea poruncilor lui Allah Preaînaltul. Și dacă ar fi voit Allah, nu s-ar mai fi războit cei care au venit după profeți, dar le-au venit lor semne lămurite [versete doveditoare], însă ei s-au scindat și s-au împărțit - iar unii dintre ei au crezut în Allah, în vreme ce alții nu au crezut în El; și dacă Allah ar fi voit ca ei să nu se războiască, nu s-ar fi războit, însă Allah face ceea ce El voiește, și îl călăuzește pe cel pe care El dorește către credință, prin Îndurarea și Binecuvântarea Sa, și îl face să rătăcească pe cel pe care El voiește, în virtutea Dreptății și a Înțelepciunii Sale. 254 O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profet! Oferiți din diversele voastre bunuri -halal [bune, drepte, permise] pe care Noi vi le-am dăruit, înainte de a veni Ziua de Apoi; pentru că atunci nu va mai exista niciun târg din care omul să poată procura cele folositoare lui, și nicio tovărășie care să îi fie de folos la timp de încercare, și nicio mijlocire care să îndepărteze de la el vreun rău sau să atragă asupra sa vreo binefacere, decât după ce Allah îi va permite aceasta cui va dori El; iar necredincioșii sunt cu adevărat nedrepți, datorită necredinței lor în Allah.

255 Allah este Cel în afară de care nu există un alt dumnezeu demn de a fi adorat; El este Cel Viu într-o manieră perfectă, fără a cunoaște moartea și nici vreo lipsă; El este Cel Atotsuficient, care Își este de ajuns Sieși și nu are nicio nevoie de vreuna dintre creațiile Sale, în vreme ce toată creația Sa este în nevoie permanentă, și nu se poate lipsi nicidecum de El. Ațipirea nu-L ajunge și nici somnul; datorită perfecțiunii existenței și a eternității Sale. A Lui este împărăția cerurilor și a pământului; nimeni nu deține puterea de a mijloci pentru cineva în fața Sa, decât după ce El a permis aceasta, prin acceptul Său. El cunoaște ceea ce li s-a întâmplat deja creațiilor Sale, precum și ceea ce li se va întâmpla în viitor; și ei nu pot cuprinde din știința Sa nimic, în afară de ceea ce El le permite să cunoască.
Scaunul Său este taburetul de sub picioarele Lui, deasupra cerurilor și a pământului, în vastitatea și măreția lor; și protejarea și menținerea lor nu reprezintă o greutate sau o încercare pentru El; El este Cel Preaînalt prin natura, puterea și forța Sa, și Cel Preamărit în Stăpânirea și Orânduirea Sa.

256 Nu este permisă constrângerea cuiva pentru a accepta islamul; întrucât aceasta este religia cea adevărată și clară și nu este necesar ca cineva să fie constrâns în acceptarea ei; cu adevărat, a fost diferențiată călăuzirea de rătăcire, iar cel care a renunțat la tot ceea ce adoră în afară de Allah și a crezut cu adevărat în Allah, Unicul, acela s-a agățat de cel mai puternic și mai dăinuitor factor de izbândă în Ziua Judecății, Allah aude vorbele supușilor Săi și cunoaște faptele lor și îi va răsplăti pe ei în conformitate cu ele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Allah Preaînaltul i-a favorizat pe unii dintre trimișii și profeții Săi în favoarea altora, prin virtutea Cunoașterii și Înțelepciunii Sale. 2 - Confirmarea atributului de a vorbi în ceea ce Îl privește pe Allah Preaînaltul, în conformitate cu Măreția Sa, și a faptului că El a vorbit unora dintre profeții Săi, precum Moise și Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor). 3 - Credința și călăuzirea, și necredința și rătăcirea, toate există în conformitate cu Voia lui Allah și rânduiala Sa, căci El este Cel a Cărui Înțelepciune este perfectă, și, dacă El ar voi, ar călăuzi toată creația Sa. 4 - Versetul Tronului este cel mai măreț verset din Cartea lui Allah, indicând Suveranitatea Lui și Divinitatea Sa, și evidențiind atributele Sale.
5 - Urmarea căii islamului și acceptarea acesteia trebuie să se producă de bună voie și fără nicio constrângere, întrucât nu există silire la credință în religia lui Allah Preaînaltul. 6 - Urmarea Cărții lui Allah și a Tradițiilor profetului Său este cea mai măreață cale de a dobândi fericirea acestei vieți, [precum] și izbânda Vieții de Apoi.

ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِۖ
وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ يُخۡرِجُونَهُم مِّنَ
ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِۗ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا
خَٰلِدُونَ ٢٥٧ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِي حَآجَّ إِبۡرَٰهِـۧمَ فِي رَبِّهِۦٓ
أَنۡ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلۡمُلۡكَ إِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّيَ ٱلَّذِي يُحۡيِۦ
وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحۡيِۦ وَأُمِيتُۖ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ فَإِنَّ ٱللَّهَ يَأۡتِي
بِٱلشَّمۡسِ مِنَ ٱلۡمَشۡرِقِ فَأۡتِ بِهَا مِنَ ٱلۡمَغۡرِبِ فَبُهِتَ ٱلَّذِي
كَفَرَۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ٢٥٨ أَوۡ كَٱلَّذِي
مَرَّ عَلَىٰ قَرۡيَةٖ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحۡيِۦ
هَٰذِهِ ٱللَّهُ بَعۡدَ مَوۡتِهَاۖ فَأَمَاتَهُ ٱللَّهُ مِاْئَةَ عَامٖ ثُمَّ بَعَثَهُۥۖ
قَالَ كَمۡ لَبِثۡتَۖ قَالَ لَبِثۡتُ يَوۡمًا أَوۡ بَعۡضَ يَوۡمٖۖ قَالَ بَل
لَّبِثۡتَ مِاْئَةَ عَامٖ فَٱنظُرۡ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمۡ يَتَسَنَّهۡۖ
وَٱنظُرۡ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجۡعَلَكَ ءَايَةٗ لِّلنَّاسِۖ وَٱنظُرۡ إِلَى
ٱلۡعِظَامِ كَيۡفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكۡسُوهَا لَحۡمٗاۚ فَلَمَّا
تَبَيَّنَ لَهُۥ قَالَ أَعۡلَمُ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٥٩

(257) Allah îi protejează pe cei care cred în El, îi ajută, îi sprijină și îi scoate din întunericul necredinței și al ignoranței, la lumina credinței și a cunoașterii; iar celor care nu cred, le sunt protectori idolii care i-au condus către necredință și i-au scos din lumina credinței și a cunoașterii spre întunericul necredinței și al ignoranței; aceia sunt oaspeții Focului în care vor sălășlui veșnic.
Allah a menționat aceste două categorii de oameni prin două pilde, și a spus:

(258) – Oare ai văzut – o, tu, profetule! – ceva mai ciudat decât îndrăzneala tiranului care s-a contrazis cu Avraam (pacea fie asupra sa) în privința divinității și a unicității lui Allah; și aceasta s-a produs după ce Allah i-a dăruit din împărăția acestei lumi, iar el a devenit semeț; Avraam i-a arătat calitățile Domnului său spunând: „Domnul meu este Cel care dă viață și aduce moartea creațiilor Sale." Tiranul, încăpățânându-se, a zis: „[Și] eu învii și pricinuiesc moarte, prin aceea că îl ucid pe cel pe care eu doresc și îl absolv de pedeapsă pe cel pe care eu doresc. Atunci Avraam i-a oferit o altă dovadă, și mai măreață, spunându-i: „Domnul meu pe care eu Îl ador este Cel care aduce soarele de la răsărit, așadar, adu-l tu dinspre apus!". Tiranul nu a mai avut altă soluție, rămânând confuz și deznădăjduit, învins de puterea argumentului adus; iar Allah nu îi ajută pe cei nedrepți în asuprirea pe Calea Sa, datorită persecuției și tiraniei lor.

(259) Și oare ai auzit de cel care a trecut pe lângă satul ale cărui acoperișuri căzuseră și ale cărui ziduri fuseseră distruse, iar locuitorii uciși, devenind mohorât și pustiu; și acest om a exclamat cu mirare: „Cum va învia Allah oamenii din acest sat după moartea lor [de vreme ce ei sunt morți]?!" Atunci Allah l-a făcut pe el să moară pentru o perioadă de o sută de ani, apoi l-a readus la viață și l-a întrebat: „Cât timp ai fost mort?" El a răspuns: „O zi sau o parte din zi." I-a zis lui: „Ba dimpotrivă, ai rămas astfel o sută de ani întregi. Uită-te la mâncarea și băutura pe care le aveai cu tine, au rămas intacte și nu s-au schimbat, deși alimentele și băuturile se alterează rapid. Și uita-te la măgarul tău mort, și te vom face Noi o dovadă învederată pentru oameni, un semn al puterii lui Allah de a îi învia pe ei din morți. Și uită-te la oasele asinului tău, care s-au răspândit și s-au îndepărtat unele de altele, cum le ridicăm și le punem înapoi la un loc unele cu altele, apoi le îmbrăcam cu carne și le redăm lor viața. Văzând acestea, adevărul i-a devenit limpede și a spus: „[Acum] știu că Allah este cu putere peste toate."

Dintre pildele acestor versete:

• Una dintre cele mai importante caracteristici ale dreptcredincioșilor este aceea că ei sunt conduși de călăuzirea și dreapta înțelegere venită de la Allah, atât pe plan religios, cât și laic, contrar necredincioșilor.

1 - Una dintre cele mai mari cauze ale tiraniei este vanitatea datorată poziției și puterii deținute, până într-acolo încât omul este orbit și nu mai vede realitatea situației lui.

2 - Legitimitatea dezbaterilor purtate cu necredincioșii pentru a demonstra adevărul și a dezvălui rătăcirea lor de la calea cea dreaptă.

3 - Măreția puterii lui Allah Preaînaltul, Căruia nu Îi este nimic imposibil, nici măcar învierea morților.

وَإِذۡ قَالَ إِبۡرَٰهِـۧمُ رَبِّ أَرِنِي كَيۡفَ تُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰۖ قَالَ أَوَلَمۡ
تُؤۡمِنۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطۡمَئِنَّ قَلۡبِيۖ قَالَ فَخُذۡ أَرۡبَعَةٗ مِّنَ
ٱلطَّيۡرِ فَصُرۡهُنَّ إِلَيۡكَ ثُمَّ ٱجۡعَلۡ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٖ مِّنۡهُنَّ جُزۡءٗا
ثُمَّ ٱدۡعُهُنَّ يَأۡتِينَكَ سَعۡيٗاۚ وَٱعۡلَمۡ أَنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ
٢٦٠ مَّثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ
أَنۢبَتَتۡ سَبۡعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنۢبُلَةٖ مِّاْئَةُ حَبَّةٖۗ وَٱللَّهُ
يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُۚ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٢٦١ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ
أَمۡوَٰلَهُمۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ ثُمَّ لَا يُتۡبِعُونَ مَآ أَنفَقُواْ مَنّٗا وَلَآ
أَذٗى لَّهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ
يَحۡزَنُونَ ٢٦٢ ۞قَوۡلٞ مَّعۡرُوفٞ وَمَغۡفِرَةٌ خَيۡرٞ مِّن صَدَقَةٖ
يَتۡبَعُهَآ أَذٗىۗ وَٱللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٞ ٢٦٣ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ
لَا تُبۡطِلُواْ صَدَقَٰتِكُم بِٱلۡمَنِّ وَٱلۡأَذَىٰ كَٱلَّذِي يُنفِقُ مَالَهُۥ
رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤۡمِنُ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ
صَفۡوَانٍ عَلَيۡهِ تُرَابٞ فَأَصَابَهُۥ وَابِلٞ فَتَرَكَهُۥ صَلۡدٗاۖ لَّا يَقۡدِرُونَ
عَلَىٰ شَيۡءٖ مِّمَّا كَسَبُواْۗ وَٱللَّهُ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلۡكَٰفِرِينَ ٢٦٤

(260) Și adu-ți aminte – o, profetule! - când Avraam (pacea fie asupra sa) a spus: „Doamne, lasă-mă să vad cum sunt înviați morții!” Allah i-a spus: „Oare nu crezi tu în aceasta?” A spus Avraam: „Ba da, cu adevărat am crezut! Însă pentru a spori liniștea inimii mele.” Și Allah i-a poruncit lui spunând: „Ia patru păsări, și taie-le în bucăți; apoi pune câte o bucată din ele pe fiecare munte dimprejurul tău, apoi cheamă-le și ele vor veni la tine în grabă, pline de viață. Și să știi, o, Avraam, că Allah este cu putere peste Împărăția Sa și Înțelept în porunca, Legea și creația Sa.”

(261) Pilda dreptcredincioșilor care cheltuie din averile lor pe calea lui Allah este asemenea unui grăunte pe care un țăran [agricultor] l-a plantat într-un pământ bun și din el răsar șapte spice, fiecare dintre acestea având o suta de boabe; iar Allah sporește răsplata Sa celui căruia El dorește dintre supușii Săi, și îi răsplătește fără socoteală, iar Allah este generos în privința binecuvântărilor și a darurilor Sale, și Cunoscător al celor care merită acest surplus.

(262) Cei care dau [cheltuiesc] din averile lor din supunere față de Allah și pentru a dobândi Mulțumirea Sa, și apoi nu fac ca generozitatea lor să fie urmată de acțiuni care fac să dispară recompensa, precum reamintirea constantă a generozității lor față de oameni, prin vorbă sau faptă, ei își vor găsi răsplata lor Domnul lor și nu au a se teme pentru cele ce vor veni, și nici nu se vor întrista pentru cele pe care le vor părăsi, datorită binecuvântărilor pe care le vor găsi.

(263) O vorbă nobilă prin care faci ca bucuria să pătrundă în inima unui dreptcredincios, și iertarea celor care ți-au greșit, este mai bună decât milostenia care este urmată de rănirea celui căruia i-a fost dată milostenia, prin menționarea constantă a favorului făcut; și Allah nu are nicio nevoie de la supușii Săi și El este Cel Blând, care nu grăbește pedeapsa lor.

(264) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe trimisul Su, nu distrugeți răsplata cuvenită pentru milosteniile voastre prin menționarea constantă a favorurilor făcute și rănirea celui căruia i-ați dat milostenie; căci pilda celui care face aceasta este asemenea celui care cheltuie din banii săi în văzul oamenilor , pentru laudele lor, în vreme ce el este necredincios și nu crede în Allah și nici în Ziua de Apoi, și nici în răsplata și pedeapsa acesteia. Pilda lui este asemenea unei pietre netede deasupra căreia s-a așezat praful și [când] asupra pietrei s-a abătut o ploaie abundentă și a îndepărtat praful de deasupra ei, aceasta a rămas goală și netedă, fără [a mai avea] ceva pe ea. Tot astfel este și situația ipocriților – recompensa faptelor lor este făcută să dispară, și să nu rămână din ele la Allah nimic; iar Allah nu îi călăuzește pe necredincioși către ceea ce îi este plăcut Lui, și nici către ceea ce le-ar putea fi folositor din faptele lor și din ceea ce cheltuiesc.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Treptele credinței în Allah și nivelurile acesteia sunt variabile și nu au o limită anume. Cu cât supusul este mai atent la semnele aflate în legile și creația lui Allah, cu atât mai mult credința și convingerea sa sporesc.

2 - Învierea de către Allah a creațiilor Sale, după moartea lor, este un indiciu al puterii și măreției Sale nemărginite.

3 - Meritul cheltuirii pe calea lui Allah și măreția răsplății, atunci când aceasta este însoțită de o intenție dreaptă, și nu este urmată de răutate și nici de pretinderea vreunui favor care ar face ca fapta să fie anulată.

4 - Printre cele mai bune lucruri pe care cineva le poate oferi oamenilor se numără și bunele maniere în vorbă și faptă, și iertarea celor care i-au greșit.

وَمَثَلُ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُمُ ٱبۡتِغَآءَ مَرۡضَاتِ ٱللَّهِ
وَتَثۡبِيتٗا مِّنۡ أَنفُسِهِمۡ كَمَثَلِ جَنَّةِۭ بِرَبۡوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٞ
فَـَٔاتَتۡ أُكُلَهَا ضِعۡفَيۡنِ فَإِن لَّمۡ يُصِبۡهَا وَابِلٞ فَطَلّٞۗ
وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ بَصِيرٌ ٢٦٥ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمۡ أَن تَكُونَ لَهُۥ
جَنَّةٞ مِّن نَّخِيلٖ وَأَعۡنَابٖ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ لَهُۥ
فِيهَا مِن كُلِّ ٱلثَّمَرَٰتِ وَأَصَابَهُ ٱلۡكِبَرُ وَلَهُۥ ذُرِّيَّةٞ
ضُعَفَآءُ فَأَصَابَهَآ إِعۡصَارٞ فِيهِ نَارٞ فَٱحۡتَرَقَتۡۗ كَذَٰلِكَ
يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمُ ٱلۡأٓيَٰتِ لَعَلَّكُمۡ تَتَفَكَّرُونَ ٢٦٦ يَٰٓأَيُّهَا
ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَنفِقُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا كَسَبۡتُمۡ وَمِمَّآ أَخۡرَجۡنَا
لَكُم مِّنَ ٱلۡأَرۡضِۖ وَلَا تَيَمَّمُواْ ٱلۡخَبِيثَ مِنۡهُ تُنفِقُونَ
وَلَسۡتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغۡمِضُواْ فِيهِۚ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ٢٦٧ ٱلشَّيۡطَٰنُ يَعِدُكُمُ ٱلۡفَقۡرَ وَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡفَحۡشَآءِۖ
وَٱللَّهُ يَعِدُكُم مَّغۡفِرَةٗ مِّنۡهُ وَفَضۡلٗاۗ وَٱللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٞ
٢٦٨ يُؤۡتِي ٱلۡحِكۡمَةَ مَن يَشَآءُۚ وَمَن يُؤۡتَ ٱلۡحِكۡمَةَ فَقَدۡ
أُوتِيَ خَيۡرٗا كَثِيرٗاۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٢٦٩

265 Pilda dreptcredincioșilor care cheltuiesc din averile lor, căutând mulțumirea lui Allah, cu sufletele liniștite și crezând în adevărul promisiunii Sale, este asemenea unei grădini aflate pe un loc înalt și bun, asupra căruia a căzut o ploaie abundentă și a dat astfel o recoltă înmulțită. Și dacă nu a beneficiat de o ploaie bogată, ci doar de una ușoară, aceasta a fost suficientă pentru ea, datorită solului bun [și roditor]; tot astfel și milosteniile celor sinceri și devotați, chiar dacă sunt mici, ele sunt primite de Allah și este înmulțită răsplata lor; iar Allah este Cel ce Vede ceea ce voi faceți și nu Îi este necunoscută situația celor sinceri, și nici a ipocriților, și El îi va răsplăti pe fiecare dintre ei cu ceea ce merită fiecare.

Apoi, [Allah] Preaînaltul a dat o pildă prin care exemplifică situația celui care cheltuie banii săi de ochii lumii [cu ipocrizie] și a spus:

266 Oare și-ar dori vreunul dintre voi să aibă o grădină de palmieri și struguri, prin care curge o apă proaspătă și în ea se află toate soiurile de fructe bune; iar proprietarul său a ajuns bătrân și nu mai poate să muncească și să câștige [cele necesare] și el are copii mici încă, nefiind apți de muncă; această grădină a fost lovită de un vânt puternic care a adus cu el un foc intens astfel încât întreaga grădină a fost arsă, [în momentul în care] el se afla în cea mai mare nevoie de aceasta datorită vârstei și a slăbiciunii urmașilor săi? Și situația celui care oferă din averea sa de ochii lumii este asemenea acestui om; el se va întoarce la Allah în Ziua Judecății fără nicio recompensă, într-un moment în care el ar avea cea mai mare nevoie de aceasta. În acest fel Allah vă arată vouă cele care vă sunt de folos în această viață, cât și în Viața de Apoi, poate că veți cugeta la acestea.

267 – O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profet! – oferiți ceea ce este bun din averile pe care le-ați dobândit și dăruiți din roadele pe care vi le-am scos vouă din vegetația pământului; și nu alegeți ceea ce este mai rău din acestea pentru a le cheltui pe calea lui Allah, și care dacă v-ar fi date vouă nu le-ați lua decât închizând ochii și strângându-i cu putere, pentru a nu vedea starea deplorabilă în care se află. Cum puteți să acceptați voi pentru Allah ceea ce nu acceptați pentru voi înșivă?! Să știți că Allah nu are nevoie de cele pe care voi le oferiți, El este mai presus [de acestea] prin natura Sa și acțiunile Sale.

Și atunci când le-a poruncit lor să ofere [pe calea lui Allah] din ceea ce este bun, i-a avertizat cu privire la viclenia Satanei și a șoaptelor lui înșelătoare spunând:

268 Satana vă înspăimântă cu sărăcia și vă îndeamnă la zgârcenie și la a comite păcate și fapte rele, în vreme ce Allah vă promite iertarea măreața a păcatelor și o provizie abundentă, iar Allah este Cel ale cărui binecuvântări sunt imense și El este Atoateștiutor în privința situației supușilor Săi.

269 El dă pertinență în vorbe și iscusință în fapte cui dorește dintre supușii Săi, iar celui căruia i-au fost date acestea, cu adevărat i-a fost dat un mare bine. Nu își amintește și nu este călăuzit prin semnele lui Allah decât cei cu o minte sănătoasă, care strălucește prin lumina Sa și este îndrumată de călăuzirea Sa.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Cei care cred cu adevărat în Allah Preaînaltul se încred în promisiunea și în răsplata Sa, și ei oferă și cheltuiesc din averile lor fără teamă, fără întristare și fără a se lăsa influențați de șoaptele înșelătoare ale Satanei, care îi face să se înfricoșeze de sărăcie și nevoi.

2 - Devoțiunea și sinceritatea sunt dintre calitățile care binecuvântează și sporesc faptele.

3 - Acela care acționează de ochii lumii se găsește în cea mai mare pierdere, întrucât singura răsplată pentru faptele sale va fi lauda oamenilor.

وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوۡ نَذَرۡتُم مِّن نَّذۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ
يَعۡلَمُهُۥۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنۡ أَنصَارٍ ٢٧٠ إِن تُبۡدُواْ
ٱلصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِيَۖ وَإِن تُخۡفُوهَا وَتُؤۡتُوهَا
ٱلۡفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيۡرٞ لَّكُمۡۚ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن
سَيِّـَٔاتِكُمۡۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعۡمَلُونَ خَبِيرٞ ٢٧١ ۞ لَّيۡسَ
عَلَيۡكَ هُدَىٰهُمۡ وَلَٰكِنَّ ٱللَّهَ يَهۡدِي مَن يَشَآءُۗ وَمَا
تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ فَلِأَنفُسِكُمۡۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا
ٱبۡتِغَآءَ وَجۡهِ ٱللَّهِۚ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ خَيۡرٖ يُوَفَّ إِلَيۡكُمۡ
وَأَنتُمۡ لَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٢ لِلۡفُقَرَآءِ ٱلَّذِينَ أُحۡصِرُواْ
فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ لَا يَسۡتَطِيعُونَ ضَرۡبٗا فِي ٱلۡأَرۡضِ
يَحۡسَبُهُمُ ٱلۡجَاهِلُ أَغۡنِيَآءَ مِنَ ٱلتَّعَفُّفِ تَعۡرِفُهُم
بِسِيمَٰهُمۡ لَا يَسۡـَٔلُونَ ٱلنَّاسَ إِلۡحَافٗاۗ وَمَا تُنفِقُواْ مِنۡ
خَيۡرٖ فَإِنَّ ٱللَّهَ بِهِۦ عَلِيمٌ ٢٧٣ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمۡوَٰلَهُم
بِٱلَّيۡلِ وَٱلنَّهَارِ سِرّٗا وَعَلَانِيَةٗ فَلَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ
رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٤

نصف الحزب ٥

(270) Orice milostenie, oricât de mare sau de mică, pe care o veți oferi dorind prin aceasta mulțumirea lui Allah, și orice act de adorare pe care îl veți face față de Allah, de bună voie, fără ca acesta să va fi fost impus, sunt cunoscute întru totul de Allah și nu este nimic pierdut din ele. El vă va da o răsplată măreață, iar necredincioșilor nedrepți care opresc de la ceea ce le este prescris lor și care încalcă limitele impuse de Allah, nu vor afla [niciun] susținător care să îi apere de pedeapsă în Ziua de Apoi.

(271) Dacă faceți cunoscut celorlalți ceea ce cheltuiți drept milostenie din averea voastră, este o binefacere și bună milostenie, însă dacă țineți secret și dați celor sărmani, acest lucru este mai bun, fiind mai aproape de sinceritate și devoțiune. Milosteniile celor sinceri și devotați sunt o pavăză împotriva păcatelor lor și duc la iertarea lor, iar Allah este Știutor a ceea ce faceți și nimic nu Îi este necunoscut din împrejurările voastre.

(272) O, profetule! – nu ți-a fost impus ție să-i călăuzești să accepte adevărul, să-l urmeze și să îi conduci către el, ci ți-a fost impusă ție doar transmiterea și răspândirea mesajului adevărului; căci acceptarea adevărului și călăuzirea către el sunt în Mâna lui Allah, [Unicul] și El îl călăuzește pe cel pe care El dorește. Și orice bine veți face, Allah îl va întoarce către voi, întrucât Allah nu are nevoie de el. Faceți cheltuiala voastră sinceră și de dragul lui Allah, căci cei care sunt cu adevărat dreptcredincioși nu oferă decât căutând mulțumirea lui Allah; și nu veți oferi voi din ceea ce este bun, fie puțin, fie mult, decât primind o răsplată completă pentru aceasta, fără niciun fel de lipsă, căci Allah nu nedreptățește pe nimeni.

Atunci când a menționat aceasta, i-a chemat pe dreptcredincioși la a oferi din averile lor pe calea lui Allah, evidențiându-le și căile prin care să facă aceste cheltuieli și a spus:

(273) Oferiți-le sărmanilor care luptă pe calea lui Allah, și au fost opriți de la a purcede pe pământ și a dobândi cele necesare traiului, pe care, dacă nu le-ar cunoaște situația, oamenii i-ar considera înstăriți, datorită reținerii lor de la a cere de la ceilalți, iar cel care îi va privi îi va recunoaște după semnele lor, [printre care și] nevoia [lipsa] acerbă vizibilă pe trupurile și veșmintele lor, precum și datorită caracteristicilor lor distincte față de alți nevoiași, care cer oamenilor cu insistență.Tot ceea ce dăruiți din averile voastre este știut de Allah și vă va da pentru aceasta o răsplată măreață.

(274) Cei care cheltuiesc zi și noapte din averile lor, căutând mulțumirea lui Allah, atât în secret, cât și în văzul lumii, fără fățărnicie și fără a căuta faima, vor avea parte de răsplată la Domnul lor în Ziua Judecății, și nu au a se teme de cele pe care le vor întâmpina și nici nu se vor întrista pentru cele pe care le-au părăsit în viața lumească, drept binefacere și binecuvântare de la Allah.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Dacă dreptcredinciosul este sincer și devotat în cheltuielile și milosteniile oferite, nu este niciun păcat în arătarea acestora sau păstrarea lor secretă, în funcție de ceea ce este mai benefic; iar ținerea în secret a acestora are o mai mare răsplată și recompensă, întrucât este mai aproape de sinceritate și devoțiune.

2 - Chemarea dreptcredincioșilor la a acorda atenție și a se îngriji de nevoiașii a căror curățenie și castitate îi oprește de la a face cunoscută situația lor și a cere [ajutorul] oamenilor.

3 - Legitimitatea oferirii permanente pe calea lui Allah Preaînaltul și măreția răsplății, conform promisiunii lui Allah, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi.

ٱلَّذِينَ يَأۡكُلُونَ ٱلرِّبَوٰاْ لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ ٱلَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ ٱلشَّيۡطَٰنُ مِنَ ٱلۡمَسِّۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُوٓاْ إِنَّمَا ٱلۡبَيۡعُ
مِثۡلُ ٱلرِّبَوٰاْۗ وَأَحَلَّ ٱللَّهُ ٱلۡبَيۡعَ وَحَرَّمَ ٱلرِّبَوٰاْۚ فَمَن جَآءَهُۥ
مَوۡعِظَةٞ مِّن رَّبِّهِۦ فَٱنتَهَىٰ فَلَهُۥ مَا سَلَفَ وَأَمۡرُهُۥٓ إِلَى ٱللَّهِۖ وَمَنۡ
عَادَ فَأُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ٢٧٥ يَمۡحَقُ
ٱللَّهُ ٱلرِّبَوٰاْ وَيُرۡبِي ٱلصَّدَقَٰتِۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ
٢٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَأَقَامُواْ ٱلصَّلَوٰةَ
وَءَاتَوُاْ ٱلزَّكَوٰةَ لَهُمۡ أَجۡرُهُمۡ عِندَ رَبِّهِمۡ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ
وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ٢٧٧ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ
وَذَرُواْ مَا بَقِيَ مِنَ ٱلرِّبَوٰٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٢٧٨ فَإِن لَّمۡ تَفۡعَلُواْ
فَأۡذَنُواْ بِحَرۡبٖ مِّنَ ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦۖ وَإِن تُبۡتُمۡ فَلَكُمۡ رُءُوسُ
أَمۡوَٰلِكُمۡ لَا تَظۡلِمُونَ وَلَا تُظۡلَمُونَ ٢٧٩ وَإِن كَانَ
ذُو عُسۡرَةٖ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيۡسَرَةٖۚ وَأَن تَصَدَّقُواْ خَيۡرٞ لَّكُمۡ
إِن كُنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٢٨٠ وَٱتَّقُواْ يَوۡمٗا تُرۡجَعُونَ فِيهِ إِلَى
ٱللَّهِۖ ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ لَا يُظۡلَمُونَ ٢٨١

[Allah] Preaînaltul a îndemnat la cheltuirea pe calea Sa în virtutea cooperării și solidarității între musulmani; și a avertizat cu privire la ceea ce reprezintă opusul acesteia, și anume camăta, și a spus:
(275) Cei care lucrează cu camăta și o încasează se vor ridica din mormintele lor în Ziua Judecății asemenea celui care este atins de diavol. Și se ridică din mormântul său lovindu-se asemenea celui ce suferă de epilepsie, ridicându-se și apoi prăbușindu-se. Și aceasta pentru că ei au făcut permisă utilizarea cametei; și nu au diferențiat între camătă și ceea ce a fost permis de către Allah din profiturile comerciale spunând: „Cu adevărat, profitul obținut din vânzare este asemenea cametei, adică ambele sunt permise, aducând bani și sporindu-i. Însă Allah le-a răspuns, dezmințind presupunerile și minciunile lor, evidențiind că El a permis comerțul datorită beneficiului general și individual, și a interzis camăta deoarece în aceasta se află nedreptate și duce la consumarea averilor oamenilor pe nedrept, fără a da nimic în schimb. Cel căruia i-a venit călăuzirea de la Domnul său prin interzicerea cametei și avertizarea în privința ei, și, mai apoi, s-a oprit de la aceasta și s-a rugat la Allah pentru iertare, ceea ce a luat mai înainte prin camătă nu reprezintă un păcat asupra lui, putându-le păstra, și el va fi judecat de Allah conform celor ce vor urma; iar cel care s-a reîntors la utilizarea cametei după ce i-a fost cunoscută interzicerea acesteia de către Allah, aceasta a fost o dovadă împotriva sa, și va intra pe drept și veșnic în Foc; iar această veșnicie în Foc are aici sensul doar de a sălășlui în el pentru o perioadă lungă de timp, pentru că eternitatea în iad nu le este destinată decât necredincioșilor, în vreme ce monoteiștii [oamenii care au crezut în Unicitatea lui Allah] nu vor rămâne în el pentru eternitate. Atunci când Allah a menționat dăruirea pe calea lui Allah și camăta, a evidențiat și recompensele diferite ale acestora și a spus:
(276) Allah face ca banii din camătă să fie distruși și nimiciți, fie prin pierderea lor propriu-zisă, fie în sensul înlăturării beneficiului lor, sporind în schimb [banii din] milostenii și făcându-le să crească, înmulțindu-le răsplata, căci o faptă bună este egală cu zece asemenea ei, și este înmulțită până la de șapte sute de ori mai mult. [Allah] binecuvântează și pune spor în averile celor ce dau milostenie, și nu îl iubește pe necredinciosul încăpățânat, care face permis ceea ce este interzis și persistă în păcate și fapte rele.
(277) Cu adevărat, cei care cred în Allah și îl urmează pe profet, și împlinesc fapte bune și Rugăciunea într-o manieră completă, așa cum ea a fost prescrisă de Allah, și oferă Dania [Zakat] din averile lor celor îndreptățiți întru aceasta, își vor afla răsplata la Domnul lor și nu au a se teme de cele ce vor veni și nici nu se vor întrista pentru cele pe care le vor părăsi din viața lumească și binecuvântările acesteia.
(278) O, voi cei care credeți și îl urmați pe profet! – Temeți-vă de Allah, urmați prescripțiile Sale și îndepărtarea de cele de la care v-a oprit și renunțați la a mai cere ce v-a rămas din banii de camătă, dacă voi credeți cu adevărat în Allah și în oprirea cametei.
(279) Și dacă nu veți face ceea ce v-a fost impus [poruncit], să știți cu certitudine că vă așteaptă un război de la Allah și de la profetul Său, iar dacă veți căuta iertarea la Allah și vă veți delăsa de camătă, vi se cuvine vouă de drept suma pe care ați dat-o cu împrumut; nu nedreptățiți pe nimeni luând un surplus peste banii voștri, și nici să nu fiți voi nedreptățiți primind mai puțin.
(280) Și dacă cel de la care pretindeți returnarea [rambursarea] împrumutului este constrâns și nu reușește să plătească, amânați termenul de rambursare până când el va face rost de bani și va intra în posesia celor din care să achite împrumutul său; și a face o milostenie prin renunțarea la achitarea împrumutului sau a unei părți din acesta, este mai bună pentru voi, dacă ați ști favorurile acesteia la Allah Preaînaltul.
(281) Și temeți-vă de pedeapsa unei zile în care cu toții vă veți întoarce la Allah, și vă veți afla între Mâinile Sale, apoi El va da fiecărui suflet răsplata pentru cele pe care le-a strâns, bune și rele; nu vor fi ei nedreptățiți prin micșorarea răsplății faptelor bune și nici prin sporirea pedepsei pentru faptele lor rele.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Luarea cametei este unul dintre cele mai cumplite păcate majore și pentru aceasta Allah Preaînaltul i-a promis celui care va uza de ea războiul și anihilarea în această viață și decăderea în Viața de Apoi. 2 - Urmarea legilor islamice în acțiunile financiare atrage binecuvântarea și sporirea averii. 3 - Virtuțile răbdării pentru cel constrâns [care nu poate să își plătească datoriile] și ușurarea prin oferirea ca milostenie pentru el a împrumutului datorat sau a unei părți din acesta.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِذَا تَدَايَنتُم بِدَيۡنٍ إِلَىٰٓ أَجَلٖ مُّسَمّٗى
فَٱكۡتُبُوهُۚ وَلۡيَكۡتُب بَّيۡنَكُمۡ كَاتِبُۢ بِٱلۡعَدۡلِۚ وَلَا يَأۡبَ
كَاتِبٌ أَن يَكۡتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ ٱللَّهُۚ فَلۡيَكۡتُبۡ وَلۡيُمۡلِلِ
ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ وَلۡيَتَّقِ ٱللَّهَ رَبَّهُۥ وَلَا يَبۡخَسۡ مِنۡهُ شَيۡـٔٗاۚ
فَإِن كَانَ ٱلَّذِي عَلَيۡهِ ٱلۡحَقُّ سَفِيهًا أَوۡ ضَعِيفًا أَوۡ لَا يَسۡتَطِيعُ
أَن يُمِلَّ هُوَ فَلۡيُمۡلِلۡ وَلِيُّهُۥ بِٱلۡعَدۡلِۚ وَٱسۡتَشۡهِدُواْ شَهِيدَيۡنِ
مِن رِّجَالِكُمۡۖ فَإِن لَّمۡ يَكُونَا رَجُلَيۡنِ فَرَجُلٞ وَٱمۡرَأَتَانِ
مِمَّن تَرۡضَوۡنَ مِنَ ٱلشُّهَدَآءِ أَن تَضِلَّ إِحۡدَىٰهُمَا فَتُذَكِّرَ
إِحۡدَىٰهُمَا ٱلۡأُخۡرَىٰۚ وَلَا يَأۡبَ ٱلشُّهَدَآءُ إِذَا مَا دُعُواْۚ وَلَا تَسۡـَٔمُوٓاْ
أَن تَكۡتُبُوهُ صَغِيرًا أَوۡ كَبِيرًا إِلَىٰٓ أَجَلِهِۦۚ ذَٰلِكُمۡ أَقۡسَطُ
عِندَ ٱللَّهِ وَأَقۡوَمُ لِلشَّهَٰدَةِ وَأَدۡنَىٰٓ أَلَّا تَرۡتَابُوٓاْ إِلَّآ أَن تَكُونَ
تِجَٰرَةً حَاضِرَةٗ تُدِيرُونَهَا بَيۡنَكُمۡ فَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكۡتُبُوهَاۗ وَأَشۡهِدُوٓاْ إِذَا تَبَايَعۡتُمۡۚ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٞ
وَلَا شَهِيدٞۚ وَإِن تَفۡعَلُواْ فَإِنَّهُۥ فُسُوقُۢ بِكُمۡۗ وَٱتَّقُواْ
ٱللَّهَۖ وَيُعَلِّمُكُمُ ٱللَّهُۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٞ ٢٨٢

(282) O, voi, cei care credeți în Allah și îl urmați pe profetul Său! – dacă ați făcut un împrumut, adică unul dintre voi a dat altuia un împrumut pentru o perioadă de timp prestabilită, consemnați acel împrumut. Și un scrib să îl noteze pentru voi cu adevăr și întru dreptate, conform legii islamice, și să nu fie oprit scribul de la a înscrie împrumutul așa cum a fost îndrumat de Allah să facă, întru dreptate; așadar, să scrie ceea ce îi dictează cel care a luat împrumutul, pentru a fi aceasta o mărturie din partea debitorului și el să fie cu teamă de Allah, Domnul său, și să nu scadă nimic din împrumut, nici în privința valorii sale, nici a conținutului și nici a modalității [de rambursare]; și dacă cel care a luat împrumutul [din lipsa chibzuinței] are un comportament neadecvat sau este neajutorat [slab], datorită vârstei sale mici, a lipsei de discernământ [sau a unei boli mintale] sau nu poate să dicteze, atunci să dicteze, întru adevăr și cu dreptate, tutorele care este responsabil pentru el. Cereți mărturia a doi bărbați în deplinătatea facultăților mintale și drepți; iar dacă nu găsiți doi bărbați, atunci luați ca martori un bărbat și două femei în al căror devotament religios și dreptate aveți încredere, astfel încât, dacă vreuna dintre ele uită ceva, să îi fie reamintit de cealaltă. Martorii să nu se împotrivească dacă le va fi cerută mărturia în privința împrumutului și ei trebuie să se prezinte dacă au fost chemați pentru aceasta; și nu fiți delăsători în înscrierea împrumutului [și să nu vă fie vouă urât să înscrieți împrumutul], indiferent dacă acesta este mare sau mic, conform termenului său prestabilit; căci înscrierea împrumutului este mai dreaptă față de Allah și este mai de ajutor pentru mărturie. Aceasta este o formă de îndepărtare a îndoielilor și suspiciunilor în privința conținutului, valorii și perioadei împrumutului, în afara situației în care se produce între voi o tranzacție comercială pe loc, marfă și prețul acesteia fiind [preschimbate] pe moment. În această circumstanță nu este un păcat nescrierea împrumutului, întrucât aceasta nu este o necesitate, și vă este prescris vouă [chiar și în această situație] luarea de martori pentru a evita apariția unui conflict între voi. Nu este permisă vătămarea scribilor sau a martorilor și, de asemenea, nici prejudicierea celor care le-au solicitat înscrierea sau mărturia. Dacă vreunul dintre voi a recurs la daunare [vătămare], aceasta este o formă de nesupunere față de Allah și un păcat. Temeți-vă de Allah [și feriți-vă de pedeapsa Lui] – o, voi, dreptcredincioșilor! – prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele de la care El v-a oprit; și Allah vă învață despre cele în care se găsesc beneficii pentru voi, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, și Allah cuprinde totul cu știință Sa și nimic nu îi rămâne ascuns [necunoscut].

Dintre pildele acestor versete:

1 - Legitimitatea înscrierii împrumuturilor și a tranzacțiilor financiare în sensul evitării diferențierilor și disputelor.

2 - Obligativitatea menționării termenului limită în cazul tuturor formelor de împrumut și de leasing.

3 - Confirmarea [necesității] tutelei în cazul minorilor sau celor cu diferite deficiențe, fie datorită vârstei înaintate, fie lipsei deplinătății facultăților mintale.

4 - Legitimitatea luării de martori la recunoașterea [confirmarea] împrumuturilor și a drepturilor [celeilalte părți asupra sa].

5 - Corectitudinea înscrisului [pentru împrumut] presupune perfecționarea de către scrib a conținutului și formei respectivului înscris astfel încât să exprime cu claritate caracteristicile specifice fiecărei tranzacții.

6 - Nu este permisă vătămarea cuiva datorită înregistrării drepturilor și a înscrierii lor, nici din partea celor cărora le revin aceste drepturi, și nici din partea celor care le înscriu [a scribilor] sau a celor care sunt martori lor.

ثلاثة أرباع الحزب ٥

وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا۟ كَاتِبًا فَرِهَٰنٌ مَّقْبُوضَةٌ ۖ
فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ ٱلَّذِى ٱؤْتُمِنَ أَمَٰنَتَهُۥ وَلْيَتَّقِ
ٱللَّهَ رَبَّهُۥ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا۟ ٱلشَّهَٰدَةَ ۚ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُۥٓ
ءَاثِمٌ قَلْبُهُۥ ۗ وَٱللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٨٣ لِّلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ
وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَإِن تُبْدُوا۟ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ
يُحَاسِبْكُم بِهِ ٱللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَآءُ ۗ
وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٢٨٤ ءَامَنَ ٱلرَّسُولُ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِ
مِن رَّبِّهِۦ وَٱلْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ
وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِۦ ۚ وَقَالُوا۟
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ ٱلْمَصِيرُ ٢٨٥ لَا يُكَلِّفُ
ٱللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا ٱكْتَسَبَتْ ۗ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ إِن نَّسِينَآ أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
عَلَيْنَآ إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُۥ عَلَى ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا
وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِۦ ۖ وَٱعْفُ عَنَّا وَٱغْفِرْ لَنَا
وَٱرْحَمْنَآ ۚ أَنتَ مَوْلَىٰنَا فَٱنصُرْنَا عَلَى ٱلْقَوْمِ ٱلْكَٰفِرِينَ ٢٨٦

283 Și dacă vă aflați în călătorie și nu găsiți un scrib care să vă înscrie vouă actul de împrumut, este suficient ca cel care ia împrumutul să ofere o garanție pe care o va lua cel care îl împrumută, pentru a garanta dreptul său, până ce debitorul va înapoia împrumutul luat; însă dacă aveți încredere unii în alții, nu este nevoie nici de un înscris, nici de martori și nici de o garanție, și astfel, împrumutul va fi o responsabilitate și o obligație asumată de debitor, și i se impune rambursarea lui creditorului de drept. Și va trebui ca el să fie cu teamă de Allah în privința acestei responsabilități și să nu nege nimic din ea. Dacă el neagă această datorie, se impune celui care a fost prezent în momentul încheierii tranzacției să depună mărturie pentru aceasta și nu îi este permis lui să țină ascuns; iar cel care o ascunde are o inima păcătoasă și Allah știe bine ceea ce faceți. Lui nimic nu îi este ascuns și El vă va răsplăti pentru faptele voastre.

284 Numai lui Allah, Unicul, îi aparțin crearea, stăpânirea și rânduirea tuturor celor din ceruri și de pre pământ; și dacă arătați sau nu ceea ce se află în inimile voastre, Allah le cunoaște, și vă va socoti pentru ele. El iartă, din binecuvântarea și îndurarea Sa, acelui căruia El dorește, și îl pedepsește cu dreptate și înțelepciune pe cel pe care El consideră de cuviință, și Allah este cu putere peste toate.

285 Profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a crezut în tot ceea ce i-a fost pogorât de Domnul său, și tot astfel au crezut și dreptcredincioșii; cu toții, au crezut în Allah, și au crezut în toți Îngerii Săi, și în toate Cărțile [Scripturile] pe care le-a pogorât profeților Săi, și în toți Trimișii; ei au crezut în aceștia spunând: „Nu facem vreo diferență între profeții lui Allah." Și au spus: „Am auzit cele pe care ni le-ai poruncit, precum și pe cele pe care ni le-ai oprit, și ne-am supus Ție prin plinirea celor pe care ni Le-ai hotărât și delăsarea de cele pe care Ni le-ai oprit, și Îți cerem Ție, o, Domnul nostru, iartă-ne nouă, căci suntem conștienți că numai la Tine este întoarcerea noastră.

286 Allah nu impune unui suflet decât faptele care îi stau lui în putință; întrucât ușurarea este temelia religiei lui Allah și în ea nu se află vreo îngreunare; iar cel care a dobândit un bine, va avea răsplata a ceea ce a făcut, fără a i se lua din aceasta nimic, iar cel care a făcut un rău, va avea ca recompensă ceea ce va merita pentru păcatele sale și nimeni nu va purta această pedeapsă în locul său. Și a spus profetul împreună cu dreptcredincioșii: „O, Domnul nostru, nu ne pedepsi pe noi dacă, fără intenție, am uitat sau am greșit în vorbă sau faptă; Domnul nostru, nu ne împovăra pe noi cu ceea ce este greu și nu ne stă în putere, așa cum i-ai împovărat pe cei de dinaintea noastră, asemenea evreilor drept pedeapsă pentru necredința lor; și nu ne împovăra pe noi cu ceea ce este greu și nu stă în puterea noastră dintre prescripții și interdicții, și acoperă și iartă păcatele noastre, și îndură-Te de noi, prin binecuvântarea Ta. Tu ești Ocrotitorul și Izbânditorul nostru, așadar fă-ne pe noi izbânditori împotriva neamului de necredincioși.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Permisivitatea luării unei garanții în sensul conservării drepturilor care i se cuvin [celui care oferă un împrumut] în cazul în care nu există posibilitatea autentificării [înscrierii] acestui drept, în afară de situația în care cele două părți nutresc încredere reciprocă. 2 - Ascunderea dreptei mărturii este interzisă, iar cel care făcut-o a comis un păcat. 3 - Perfecțiunea științei lui Allah Preaînaltul și cunoașterea situației creațiilor Sale, [precum] și capacitatea Sa perfectă de a îi socoti pentru faptele pe care ei le-au dobândit. 4 - În acest verset se află o confirmare a stâlpilor credinței și evidențierea bazei acesteia. 5 - Această religie este bazată pe ușurare și îndepărtarea a ceea ce este complicat și dificil pentru oameni, căci Allah nu le impune lor decât ceea ce le stă în putință, și nu îi socotește pentru cele pe care ei nu le pot face.

Surat ‘Al-’Imran

Medinită

Dintre obiectivele acestui capitol:

Consolidarea islamului după desăvârșirea sa, respingerea preconcepțiilor oamenilor Cărții și, în special, a creștinilor.

Interpretarea sensurilor: **Acest capitol a fost revelat în Medina și a fost numit ‘Al-’Imran datorită menționării familiei lui ‘Imran, din versetul 33. (1) (Alif Lam Mim) litere scrise individual asemenea acestora au fost întâlnite și în Surat Al-Baqara și ele reprezintă un indiciu al incapacității arabilor de a crea ceva similar Coranului, deși el este scris cu aceleași litere precum cele de la începutul acestui capitol, din care sunt alcătuite cuvintele limbii pe care o vorbesc.**
(2) Allah este Unicul Dumnezeu demn de a fi adorat, fără niciun asociat. El este cel Viu într-o manieră perfectă, care nu cunoaște moartea și nici vreo lipsă; El este Cel Veșnic care își este Atotsuficient Sieși și nu este în nevoie de vreuna dintre creațiile Sale, în vreme ce toate creațiile, fără excepție, sunt întotdeauna în nevoie de El.
(3) (4) O, tu, profetule! – a fost pogorât asupra ta Coranul cu vești adevărate și legi drepte, în concordanță cu Cărțile Sfinte anterioare și nu exista [vreo] contradicție între acestea; și Tora i-a fost revelată lui Moise, precum și Evanghelia [Al-Injil] lui Iisus – pacea fie asupra lor – mai înainte de a-ți fi pogorât Coranul. Și toate aceste Cărți Sfinte sunt o călăuzire și o îndrumare pentru oameni către cele care le sunt benefice în viața lor, cât și în religia lor [atât din punct de vedere laic, cât și religios]. Allah a pogorât Îndreptarul [Coranul] prin care să se distingă binele de rău și călăuzirea de rătăcire. Iar cei care nu cred în versetele pe care Allah ți le-a revelat vor avea parte de o pedeapsă dureroasă. Și Allah este Cel Atotputernic, pe care nimic nu Îl poate învinge, Cel care Își va lua revanșa de la cei care nu au crezut în trimișii Săi și au încălcat porunca Sa. (5) Lui Allah nu îi este nimic ascuns, nici de pe pământ și nici din ceruri, iar cunoașterea Sa cuprinde toate lucrurile, în aparență și în esența lor.
(6) El este Cel care vă plămădește în pântecele mamelor voastre, în diferite chipuri - bărbat sau femeie, frumos sau urât, alb sau negru - conform voinței Sale. Nu există nimeni adorat întru dreptate în afară de El, Cel Atotputernic, Care nu poate fi învins, Cel Înțelept în creația, orânduirea și legea Sa. (7) El este Cel care ți-a pogorât Coranul – o, profetule! –, cuprinzând unele versete limpezi și călăuzitoare, fără de vreo ambiguitate [sau îndoială] care reprezintă temelia Cărții ele reprezentând majoritatea ei. Sunt punctul de referință în situațiile controverselor. Unele dintre versete conțin înțelesuri multiple, sensul lor [real] rămânând [astfel] ambiguu pentru mulți dintre oameni; iar cei ale căror inimi se află în rătăcire, lasă de-o parte ceea ce este clar și precis și se axează pe similitudine și incertitudine; urmărind prin aceasta să creeze suspiciuni și să-i inducă în eroare pe oameni, interpretând aceste [versete] după bunul lor plac, în conformitate cu doctrinele lor corupte. Numai Allah cunoaște adevăratul sens al acestor versete și consecințele decurse din acestea. Iar cei care dețin și stăpânesc știința spun: „ Am crezut în tot Coranul, pentru că el este în întregime de la Domnul nostru.” și interpretează ceea ce este neclar prin cele pe care le înțeleg. Însă numai cei cu mintea sănătoasă își reamintesc și pricep. (8) Cei fermi și cu o cunoaștere dreaptă spun: „O, Domnul nostru, nu lăsa inimile noastre să devieze de la calea cea dreaptă după ce ne-ai călăuzit către ea, și ferește-ne de cele care i-au ajuns pe cei rătăciți, deviați de la adevăr, și dăruiește-ne pe noi cu o mare îndurare de la Tine, prin care să fie inimile noastre călăuzite și protejează-ne pe noi prin aceasta de rătăcire; cu adevărat, o, Domnul nostru, Tu ești Cel Generos Și Dăruitor. (9) O, Domnul nostru, Tu îi vei aduna pe oameni la Tine pentru judecată într-o Zi asupra căreia nu există îndoială, și care va veni, cu siguranță, căci Tu, Domnul nostru, nu Îți încalci promisiunile [jurămintele] niciodată.

Dintre pildele acestor versete: **1 - Prin trimiterea profeților și pogorârea Scripturilor ce călăuzesc către Adevăr și avertizează în privința necredinței, Allah a prestabilit o dovadă [a întărit un argument] și a anulat orice posibil pretext care ar putea fi adus de către oameni [pentru a nu crede]. 2 - Perfecțiunea științei lui Allah, ce cuprinde întreaga Sa creație, și nimic de pe pământ și nici din cer, ascuns sau la vedere, nu îi rămâne neștiut Lui.. 3 - Unul dintre fundamentele [principiile] dreptcredincioșilor cu o cunoaștere fermă este acela de a explica ceea ce este neclar dintre versete prin acelea care sunt înțelese [cu claritate]. 4 - Legitimitatea rugii îndreptate către Allah Preaînaltul, cerându-I ajutor și fermitate întru adevăr și îndrumare, mai ales împotriva ispitelor și a poftelor.**

سُورَةُ آلِ عِمۡرَانَ
ترتيبها ٣ — آياتها ٢٠٠

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ١ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡحَيُّ ٱلۡقَيُّومُ ٢ نَزَّلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ
بِٱلۡحَقِّ مُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيۡهِ وَأَنزَلَ ٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ ٣ مِن
قَبۡلُ هُدٗى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ ٱلۡفُرۡقَانَۗ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
لَهُمۡ عَذَابٞ شَدِيدٞۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٞ ذُو ٱنتِقَامٍ ٤ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَخۡفَىٰ
عَلَيۡهِ شَيۡءٞ فِي ٱلۡأَرۡضِ وَلَا فِي ٱلسَّمَآءِ ٥ هُوَ ٱلَّذِي يُصَوِّرُكُمۡ
فِي ٱلۡأَرۡحَامِ كَيۡفَ يَشَآءُۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦ هُوَ
ٱلَّذِيٓ أَنزَلَ عَلَيۡكَ ٱلۡكِتَٰبَ مِنۡهُ ءَايَٰتٞ مُّحۡكَمَٰتٌ هُنَّ أُمُّ
ٱلۡكِتَٰبِ وَأُخَرُ مُتَشَٰبِهَٰتٞۖ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمۡ زَيۡغٞ فَيَتَّبِعُونَ
مَا تَشَٰبَهَ مِنۡهُ ٱبۡتِغَآءَ ٱلۡفِتۡنَةِ وَٱبۡتِغَآءَ تَأۡوِيلِهِۦۖ وَمَا يَعۡلَمُ تَأۡوِيلَهُۥٓ
إِلَّا ٱللَّهُۗ وَٱلرَّٰسِخُونَ فِي ٱلۡعِلۡمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِۦ كُلّٞ مِّنۡ عِندِ
رَبِّنَاۗ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُوْلُواْ ٱلۡأَلۡبَٰبِ ٧ رَبَّنَا لَا تُزِغۡ قُلُوبَنَا بَعۡدَ
إِذۡ هَدَيۡتَنَا وَهَبۡ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحۡمَةًۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلۡوَهَّابُ ٨ رَبَّنَآ
إِنَّكَ جَامِعُ ٱلنَّاسِ لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُخۡلِفُ ٱلۡمِيعَادَ ٩

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ لَن تُغۡنِيَ عَنۡهُمۡ أَمۡوَٰلُهُمۡ وَلَآ أَوۡلَٰدُهُم
مِّنَ ٱللَّهِ شَيۡـٔٗاۖ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمۡ وَقُودُ ٱلنَّارِ ١٠ كَدَأۡبِ ءَالِ
فِرۡعَوۡنَ وَٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا فَأَخَذَهُمُ ٱللَّهُ
بِذُنُوبِهِمۡۗ وَٱللَّهُ شَدِيدُ ٱلۡعِقَابِ ١١ قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُواْ
سَتُغۡلَبُونَ وَتُحۡشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَۖ وَبِئۡسَ ٱلۡمِهَادُ ١٢
قَدۡ كَانَ لَكُمۡ ءَايَةٞ فِي فِئَتَيۡنِ ٱلۡتَقَتَاۖ فِئَةٞ تُقَٰتِلُ فِي
سَبِيلِ ٱللَّهِ وَأُخۡرَىٰ كَافِرَةٞ يَرَوۡنَهُم مِّثۡلَيۡهِمۡ رَأۡيَ
ٱلۡعَيۡنِۚ وَٱللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصۡرِهِۦ مَن يَشَآءُۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
لَعِبۡرَةٗ لِّأُوْلِي ٱلۡأَبۡصَٰرِ ١٣ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ
مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ وَٱلۡقَنَٰطِيرِ ٱلۡمُقَنطَرَةِ مِنَ ٱلذَّهَبِ
وَٱلۡفِضَّةِ وَٱلۡخَيۡلِ ٱلۡمُسَوَّمَةِ وَٱلۡأَنۡعَٰمِ وَٱلۡحَرۡثِۗ ذَٰلِكَ
مَتَٰعُ ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَاۖ وَٱللَّهُ عِندَهُۥ حُسۡنُ ٱلۡمَـَٔابِ ١٤ ۞ قُلۡ الحِزۡبُ ٦
أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيۡرٖ مِّن ذَٰلِكُمۡۖ لِلَّذِينَ ٱتَّقَوۡاْ عِندَ رَبِّهِمۡ
جَنَّٰتٞ تَجۡرِي مِن تَحۡتِهَا ٱلۡأَنۡهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا وَأَزۡوَٰجٞ
مُّطَهَّرَةٞ وَرِضۡوَٰنٞ مِّنَ ٱللَّهِ وَٱللَّهُ بَصِيرُۢ بِٱلۡعِبَادِ ١٥

(10) Celor care nu au crezut în Allah și nici în profeții Săi, nu le va putea fi îndepărtată pedeapsa lui Allah în această viață, și nici în Viața de Apoi, nici prin averile lor și nici de copiii lor. Ei sunt vreascurile cu care va fi aprins focul Iadului în Ziua de Judecații.
(11) Și situația acestor necredincioși este asemenea situației neamului lui Faraon și a celor de dinaintea lui, care nu au crezut în Allah și nici în semnele Sale și [astfel] Allah i-a pedepsit, datorită păcatelor lor. Nu le sunt de vreun folos, nici averile și nici urmașii lor, și Allah este aspru la pedeapsă față de cei care nu cred în El și în versetele Sale.
(12) Spune, - o, tu, profetule! – celor care nu au crezut, indiferent de religia lor: „Vă vor învinge dreptcredincioșii și veți muri în necredință; și Allah vă va aduna pe voi în focul Iadului și ce rău lăcaș va fi acela pentru voi."
(13) Ați avut o dovadă și o pildă în cele două oștiri care s-au întâlnit pentru lupta de la Badr – una dintre ele fiind o oștire dreptcredincioasă, formată din trimisul lui Allah și companionii săi, care luptau pe calea lui Allah pentru a izbândi Cuvântul lui Allah și împotriva necredincioșilor; iar cealaltă oștire formată din necredincioșii din Mecca care ieșiseră la luptă pentru a se semeți, cu ipocrizie și fanatism. Îi vedeau pe ei dreptcredincioșii, cu ochii lor, ca fiind de două ori mai mulți decât ei. [Notă traducătorului: Una dintre cărțile de referință în interpretarea sensurilor Nobilului Coran [Tafsir Ibn Kathir] menționează că, de fapt, aceste cuvinte se referă la faptul că ambele oștiri ar fi văzut-o inițial, în momentul întâlnirii lor pe câmpul de luptă, pe cealaltă ca fiind mai mare și mai numeroasă. Și în aceasta se află o mare înțelepciune de la Allah Preaînaltul, întrucât dreptcredincioșii care i-au văzut pe inamicii lor mult mai numeroși s-au întors cu și mai multă credință și sinceritate la Allah în rugile lor pentru izbândă, în vreme ce necredincioșii care îi vedeau mult mai mulți pe dreptcredincioși erau cuprinși de și o mai mare spaimă, deznădejde și slăbiciune.] Însă Allah i-a făcut învingători pe oamenii Săi cei dreptcredincioși și aleși. Allah sprijină, făcându-l izbânditor, pe cel pe care El dorește; cu adevărat, în aceasta este o pildă și o îndemnare pentru cei ce văd [adevărul] și pentru a ști că izbânda este a neamului credinței, chiar și dacă aceștia ar fi în număr mic, și că înfrângerea le este destinată necredincioșilor, chiar și dacă ei ar fi numeroși. (14) Allah clarifică referitor la ispite faptul că El le-a făcut plăcută oamenilor dragostea pentru plăcerile vieții lumești, precum femeile, urmașii, averile strânse din aur și argint, caii de rasă, și vitele, precum cămilele, vacile și oile, și roadele pământului; aceasta este desfătarea acestei lumi, de care se vor bucura o perioadă de timp, apoi ea se va sfârși. De aceea, dreptcredinciosul nu trebuie să se atașeze de ele, căci la Allah, Unicul, este buna întoarcere, și acesta este Raiul, întins cât cerurile și pământul. Și pentru că poftele și dorințele acestei lumi sunt trecătoare, Allah a atras atenția asupra a ceea ce este mai bun decât ele și a spus: (15) Spune - o, profetule! – Oare să vă spun eu ce este mai bun decât aceste pofte și dorințe? Pentru cei care se tem de Allah [și se feresc de pedeapsa Sa] prin supunerea față de El și renunțarea la nesupunere, [sunt pregătite] grădini cu palate și arbori pe sub care curg pâraie, și ei vor sălășlui în ele veșnic, fără a îi atinge moartea și nici nimicirea și în ele vor avea soții pure și lipsite de orice neajuns al înfățișării și comportamentului lor. Mai mult decât acestea, se va pogorî asupra lor Mulțumirea lui Allah și El nu se va mânia pe ei niciodată, iar Allah este Văzător și Cunoscător al situației supușilor Săi. Nu Îi este ascuns nimic din aceasta, și El Îi va răsplăti.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Aroganța și semețirea necredincioșilor datorată banilor și urmașilor lor, care nu îi vor putea feri de pedeapsa lui Allah Preaînaltul, ce va coborî peste ei în Ziua Judecății.
2 - Izbânda nu se bazează, în realitate, nici pe numărul [oștilor] și nici pe armament, ci pe susținerea și ajutorul lui Allah Preaînaltul. 3 - Allah a înfrumusețat oamenilor multe dintre poftele și dorințele vieții lumești pentru a îi încerca [testa] pe ei [prin acestea], și pentru a deveni clar care sunt cei care respectă limitele Sale și a îi deosebi de cei care le încalcă. 4 - Toate binecuvântările acestei lumi și desfătările ei sunt scurte și trecătoare, și nu se compară cu mărețele și veșnicele binecuvântări ale Vieții de Apoi.

ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ إِنَّنَآ ءَامَنَّا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ١٦ ٱلصَّٰبِرِينَ وَٱلصَّٰدِقِينَ وَٱلْقَٰنِتِينَ
وَٱلْمُنفِقِينَ وَٱلْمُسْتَغْفِرِينَ بِٱلْأَسْحَارِ ١٧ شَهِدَ ٱللَّهُ
أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَأُو۟لُوا۟ ٱلْعِلْمِ قَآئِمًۢا
بِٱلْقِسْطِ ۚ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ١٨ إِنَّ ٱلدِّينَ
عِندَ ٱللَّهِ ٱلْإِسْلَٰمُ ۗ وَمَا ٱخْتَلَفَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ
إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ
بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ١٩ فَإِنْ حَآجُّوكَ
فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِىَ لِلَّهِ وَمَنِ ٱتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا۟
ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْأُمِّيِّۦنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا۟ فَقَدِ ٱهْتَدَوا۟ ۖ
وَّإِن تَوَلَّوْا۟ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ ٱلْبَلَٰغُ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِٱلْعِبَادِ ٢٠
إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّۦنَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ ٱلَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِٱلْقِسْطِ مِنَ
ٱلنَّاسِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٢١ أُو۟لَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ حَبِطَتْ
أَعْمَٰلُهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٢٢

(16) Oamenii Paradisului sunt cei care, în rugile îndreptate către Domnul lor, spun: „Domnul nostru, noi, cu adevărat, am crezut în Tine și în cele pe care le-ai pogorât trimișilor Tăi, și am urmat Legea Ta; așadar, iartă-ne nouă ce am strâns dintre păcate, și ferește-ne de pedeapsa Focului. (17) Ei sunt cei răbdători întru supunerea lor [față de Allah] și în delăsarea de ceea ce este rău, precum și în fața calamităților [și necazurilor] care îi lovesc; și ei sunt cei sinceri în vorbă și în faptă. Ei sunt cei care se supun cu desăvârșire lui Allah, cheltuiesc din averile lor pe calea Lui, căutând și cerându-I iertare în ultima parte a nopții, pentru că ruga în această perioadă este degrabă acceptată, și atunci inima este eliberată de alte preocupări.

(18) Allah face mărturie că El este Unicul Dumnezeu adorat întru dreptate și nu există alta divinitate în afară de El, prin semnele aflate în legile și creațiile Sale. Au depus mărturie pentru aceasta și Îngerii; și au depus mărturie, de asemenea, oamenii învățați, prin evidențierea monoteismului și a chemării către acesta. Astfel, ei au fost martori pentru cea mai măreață mărturie, și aceasta este Unicitatea lui Allah și suveranitatea Lui întru dreptate, în creația Sa și în orânduirea Sa [legea Sa]; nu există alt dumnezeu în afară de El, Cel Atotputernic, care nu poate fi învins de nimeni, Cel Înțelept în creația, orânduirea, și legea Sa.

(19) Singura religie acceptată de Allah este islamul, iar acesta reprezintă supunerea deplină față de Allah, Unicul, dându-i ascultare și urmând porunca Sa; și credința în toți profeții, fără excepție, până la ultimul dintre aceștia, Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), prin care Allah a definitivat Mesajul [Divin]. Nu este acceptată altă Lege în afară de legea Sa. Și nu s-au contrazis evreii și creștinii în privința religiei lor și nu s-au împărțit în secte și grupuri, decât după ce li s-a adus lor dovadă despre știința care le-a fost dată, datorită invidiei lor și a temeri [excesive] pentru această viață lumească. Iar cât despre cel care nu crede în versetele lui Allah, pogorâte profetului Său, cu adevărat Allah, este grabnic la socoteală cu cel care nu crede și minte în privința profeților Săi. (20) Și dacă se vor contrazice cu tine – o, tu, profetule! – în privința adevărului care ți-a fost revelat, răspunde-le: „Eu și cei care m-au urmat dintre dreptcredincioși ne-am supus lui Allah Preaînaltul.” Și spune, o, tu, profetule! – oamenilor Cărții și politeiștilor: „Oare v-ați supus voi cu sinceritate și devoțiune lui Allah Preaînaltul, urmând cele cu care eu am venit?” Și dacă ei se vor supune lui Allah și vor urma Legea adusă de tine, atunci, cu adevărat, au pășit pe calea călăuzirii; iar dacă vor respinge islamul, nu îți este cerut ție decât să faci cunoscut lor cele cu care ai fost trimis, și situația lor este în [Mâna] lui Allah, și El, Preaînaltul, îi vede pe supușii Săi și îl va răsplăti pe fiecare dintre ei pentru faptele sale.

(21) Celor care nu cred în dovezile lui Allah ce le-au fost pogorâte lor și ucid profeții cu nedreptate și dușmănie, și îi ucid pe oamenii care cheamă la dreptate, îndemnând la ceea ce este bun și oprind de la ceea ce este rău; [așadar] vestește-le acestor ucigași necredincioși o pedeapsă dureroasă. (22) Aceia sunt cei ale căror fapte s-au risipit în zadar și ei nu vor avea vreun folos de pe urma lor, nici în această viață, și nici în Viața de Apoi, datorită lipsei credinței lor în Allah, și nu vor afla ei [niciun] ajutor care să oprească pedeapsa lor.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cele mai mărețe lucruri care fac ca păcatele să fie iertate și feresc de pedeapsa Focului sunt credința în Allah Preaînaltul și urmarea celor cu care a venit profetul [Său] (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 2 - Cea mai măreață mărturie și adevărul suprem este reprezentat de Unicitatea lui Allah Preaînaltul și de aceea Allah Însuși a depus mărturie în legătură cu aceasta, și au mărturisit-o și îngerii, și au mărturisit-o și oamenii ce dețin știința. 3 - Nedreptatea și invidia sunt dintre cele mai mari cauze ale conflictelor și a depărtării de adevăr.

أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ أُوتُواْ نَصِيبٗا مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِ يُدۡعَوۡنَ إِلَىٰ كِتَٰبِ
ٱللَّهِ لِيَحۡكُمَ بَيۡنَهُمۡ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٞ مِّنۡهُمۡ وَهُم مُّعۡرِضُونَ ٢٣
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامٗا مَّعۡدُودَٰتٖۖ
وَغَرَّهُمۡ فِي دِينِهِم مَّا كَانُواْ يَفۡتَرُونَ ٢٤ فَكَيۡفَ إِذَا جَمَعۡنَٰهُمۡ
لِيَوۡمٖ لَّا رَيۡبَ فِيهِ وَوُفِّيَتۡ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا كَسَبَتۡ وَهُمۡ
لَا يُظۡلَمُونَ ٢٥ قُلِ ٱللَّهُمَّ مَٰلِكَ ٱلۡمُلۡكِ تُؤۡتِي ٱلۡمُلۡكَ مَن
تَشَآءُ وَتَنزِعُ ٱلۡمُلۡكَ مِمَّن تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَن
تَشَآءُۖ بِيَدِكَ ٱلۡخَيۡرُۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٦ تُولِجُ ٱلَّيۡلَ
فِي ٱلنَّهَارِ وَتُولِجُ ٱلنَّهَارَ فِي ٱلَّيۡلِۖ وَتُخۡرِجُ ٱلۡحَيَّ مِنَ ٱلۡمَيِّتِ
وَتُخۡرِجُ ٱلۡمَيِّتَ مِنَ ٱلۡحَيِّۖ وَتَرۡزُقُ مَن تَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٖ ٢٧
لَّا يَتَّخِذِ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ٱلۡكَٰفِرِينَ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَۖ
وَمَن يَفۡعَلۡ ذَٰلِكَ فَلَيۡسَ مِنَ ٱللَّهِ فِي شَيۡءٍ إِلَّآ أَن تَتَّقُواْ مِنۡهُمۡ
تُقَىٰةٗۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفۡسَهُۥۗ وَإِلَى ٱللَّهِ ٱلۡمَصِيرُ ٢٨ قُلۡ
إِن تُخۡفُواْ مَا فِي صُدُورِكُمۡ أَوۡ تُبۡدُوهُ يَعۡلَمۡهُ ٱللَّهُۗ وَيَعۡلَمُ
مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيۡءٖ قَدِيرٞ ٢٩

(23) Oare nu îi vezi tu, - o, profetule! – pe evreii cărora Allah le-a dat știința și dovezi pentru profeția ta, în Tora. Ei sunt chemați să se întoarcă la Cartea lui Allah, la Tora, pentru a face dreptate între ei în privința celor în care ei s-au diferențiat; apoi o parte dintre învățații mai mari a lor se îndepărtează și se împotrivesc legilor acesteia, dacă ele nu sunt în conformitate cu poftele și dorințele lor; și ei ar fi trebuit să fie primii care să se grăbească să le aplice, de vreme ce ei susțin că le urmează.

(24) Această depărtare de adevăr și respingere s-a produs pentru că ei susțineau că Focul nu îi va atinge în Ziua Judecății decât numai pentru câteva zile, apoi vor intra în Rai; și au fost înșelați de această presupunere pe care au inventat-o din minciuni și deșertăciuni, îndrăznind să fie necuviincioși [speculând] față de Allah și față de religia Sa.

(25) Și cum vor fi ei și ce remușcări vor avea?! Ei se vor afla în cea mai rea situație posibilă atunci când îi vom aduna pentru judecată în Ziua de Apoi, asupra căreia nu există nicio îndoială, și fiecărui suflet îi va fi dată răsplata sa, atât cât merită, fără a fi nedreptățit prin reducerea faptelor bune, și nici prin sporirea faptelor rele.

(26) Spune, - o, profetule! – elogiindu-L și preamărindu-L pe El: „O, Allah! Tu ești Stăpânitorul a tot ceea ce există, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, Tu dai stăpânirea cui dorești dintre creațiile Tale, și îl privezi de ea pe cel pe care Tu dorești, și îl înalți pe cel pe care vrei Tu dintre ei, și îl înjosești pe cel pe care vrei Tu, și toate acestea în virtutea înțelepciunii și dreptății Tale, și [numai] în Mâna Ta se află tot binele, și Tu ești peste toate cu putere.

(27) Și dintre manifestările atotputerniciei Tale este și aceea că Tu faci ca noaptea să între în zi și se mărește astfel timpul zilei, și faci să între ziua în noapte și astfel timpul nopții este prelungit; și îl scoți pe cel viu din cel mort, asemenea scoaterii la iveală a dreptcredinciosului dintr-un necredincios, și a unei plante dintr-un grăunte; și Tu îl scoți pe cel mort din cel viu, asemenea necredinciosului dintr-un dreptcredincios și a oului dintr-o găină; și Tu îi dai provizii bogate cui dorești, fără socoteală și fără limită.

(28) O, voi, dreptcredincioșilor! – nu îi luați pe necredincioși drept aliați, iubindu-i și ajutându-i pe ei în locul celor credincioși. Cel care face aceasta s-a lepădat de Allah și Allah S-a lepădat de el. Dar dacă vă aflați sub stăpânirea lor și vă temeți de ei, în acest caz nu este niciun păcat în a vă feri de dușmănia, lor manifestând bunătate în vorbe și blândețe în fapte. Allah vă avertizează în privința Sa, așadar temeți-vă de El, și nu atrageți asupra voastră Mânia Lui prin comiterea de păcate; și numai la Allah, Unicul, se întorc robii Săi în Ziua Judecății, pentru răsplata faptelor lor. (29) Spune, - o, tu, profetule! – dacă voi ascundeți în inimile voastre cele de la care Allah v-a oprit – precum loialitatea și sprijinul arătat necredincioșilor, sau exprimați voi aceasta în mod clar, Allah le cunoaște [oricum] și Lui nu Îi rămâne nimic necunoscut. El știe ce se află în ceruri și pe pământ, și El este cu putere peste toate și nimic nu Îi este cu neputință.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Cu adevărat, succesul și călăuzirea sunt numai de la Allah Preaînaltul, iar cunoașterea [știința], fie ea chiar și vastă și aprofundată, dacă cel ce o deține nu se bucură de sprijinul lui Allah, nu îi va fi de niciun folos. 2 - Cu adevărat, stăpânirea este toată a lui Allah Preaînaltul, și El este Cel ce dăruiește și Cel ce oprește, și Cel care înalță și cel care coboară; în Mâna Sa se află tot ceea ce e bun, și la El se întorc toate lucrurile, și nu trebuie să I se ceară [nimic] nimănui altcuiva în afară de El. 3 - Gravitatea loialității și a sprijinului arătat față de necredincioși, de vreme ce Allah a promis celui care dă curs acestora lepădarea [față] de el și socoteala [și pedepsirea] lui în Ziua Judecății.

يَوۡمَ تَجِدُ كُلُّ نَفۡسٖ مَّا عَمِلَتۡ مِنۡ خَيۡرٖ مُّحۡضَرٗا وَمَا عَمِلَتۡ
مِن سُوٓءٖ تَوَدُّ لَوۡ أَنَّ بَيۡنَهَا وَبَيۡنَهُۥٓ أَمَدَۢا بَعِيدٗاۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ
نَفۡسَهُۥۗ وَٱللَّهُ رَءُوفُۢ بِٱلۡعِبَادِ ٣٠ قُلۡ إِن كُنتُمۡ تُحِبُّونَ ٱللَّهَ
فَٱتَّبِعُونِي يُحۡبِبۡكُمُ ٱللَّهُ وَيَغۡفِرۡ لَكُمۡ ذُنُوبَكُمۡۚ وَٱللَّهُ غَفُورٞ
رَّحِيمٞ ٣١ قُلۡ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَٱلرَّسُولَۖ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ
ٱلۡكَٰفِرِينَ ٣٢ ۞ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰٓ ءَادَمَ وَنُوحٗا وَءَالَ إِبۡرَٰهِيمَ الحزب ٦
وَءَالَ عِمۡرَٰنَ عَلَى ٱلۡعَٰلَمِينَ ٣٣ ذُرِّيَّةَۢ بَعۡضُهَا مِنۢ بَعۡضٖۗ وَٱللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٣٤ إِذۡ قَالَتِ ٱمۡرَأَتُ عِمۡرَٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرۡتُ لَكَ
مَا فِي بَطۡنِي مُحَرَّرٗا فَتَقَبَّلۡ مِنِّيٓۖ إِنَّكَ أَنتَ ٱلسَّمِيعُ ٱلۡعَلِيمُ ٣٥
فَلَمَّا وَضَعَتۡهَا قَالَتۡ رَبِّ إِنِّي وَضَعۡتُهَآ أُنثَىٰ وَٱللَّهُ أَعۡلَمُ بِمَا وَضَعَتۡ
وَلَيۡسَ ٱلذَّكَرُ كَٱلۡأُنثَىٰۖ وَإِنِّي سَمَّيۡتُهَا مَرۡيَمَ وَإِنِّيٓ أُعِيذُهَا بِكَ
وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ ٣٦ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٖ وَأَنۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنٗا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّاۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيۡهَا
زَكَرِيَّا ٱلۡمِحۡرَابَ وَجَدَ عِندَهَا رِزۡقٗاۖ قَالَ يَٰمَرۡيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَاۖ
قَالَتۡ هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِۖ إِنَّ ٱللَّهَ يَرۡزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيۡرِ حِسَابٍ ٣٧

30 În Ziua Judecății fiecare suflet își va găsi răsplata pentru faptele bune cu care a venit, fără a i se scădea nimic din ele; iar între el și faptele rele înfăptuite și-ar dori să fie pusă o distanță mare, însă el nu va afla ce și-a dorit. Allah vă avertizează în privința Sa, așadar, nu atrageți asupra voastră Mânia Sa prin comiterea de păcate. Allah este Iertător cu robii Săi, de aceea îi avertizează pe ei și îi face să se teamă de El [pentru a-i feri de pedeapsă].

31 Spune, - o, tu, profetule! – dacă îl iubiți cu adevărat pe Allah, atunci urmați, atât în public și în văzul lumii, cât și în ascuns și în intimitatea caselor voastre, cele cu care eu vi le-am adus; [astfel] veți dobândi dragostea lui Allah, și vă va ierta vouă păcatele, iar Allah este Iertător și Îndurător față de cel care se căiește dintre robii Săi.

32 Spune, - o, tu, profetule! – „Supuneți-vă lui Allah și supuneți-vă profetului Său, urmând îndemnurile și depărtându-vă de cele oprite. Iar dacă ei se vor opune acestora, cu adevărat, Allah nu îi iubește pe necredincioșii care încalcă porunca Sa și îndemnurile profetului Său.

33 Cu adevărat, Allah l-a ales pe Adam și i-a făcut pe Îngeri să se plece în fața lui. Și l-a ales pe Noe și l-a făcut pe el primul [Său] trimis [oamenilor de] pe pământ, și a ales neamul lui Avraam și a făcut profeția o calitate a urmașilor săi. [Tot astfel] A ales și neamul lui Imran; și pe toți aceștia i-a ridicat deasupra oamenilor din vremea lor.

34 Acești profeți și descendenții care au urmat calea lor reprezintă vlăstare răsărite unul dintr-altul, întru [credință] în Unicitatea lui Allah și plinirea de fapte bune, moștenind unii de la alții unele binecuvântări și virtuți. Allah aude vorbele supușilor Săi, știe faptele lor, și pentru aceasta El îl alege pe acela pe care El voiește dintre robii Săi.

35 Și amintește-ți, - o, tu, profetule! – când soția lui Imran, mama Mariei (pacea fie asupra sa) a spus: „O, Doamne! Eu jur că ceea ce port în pântecul meu să fie dăruit Ție, delăsat de tot și de toate pentru a fi devotat slujirii Tale și a servirii Casei Tale, așadar, primește-l de la mine, căci Tu este Cel care aude ruga mea și tu cunoști intenția mea.”

36 Și când termenul ei s-a împlinit, și a născut ea, a spus cerându-și iertare, întrucât sperase să fie însărcinată cu un băiat: „Eu am născut o fată, Domnul meu.” Și Allah știe prea bine ce a născut ea, iar fiul pe care și-l dorea nu este asemenea fiicei cu care a dăruit-o Allah, nici din punctul de vedere al constituției și nici al forței sale. „Și am numit-o pe ea Maryam [Maria] și o încredințez pe ea, și pe urmașii ei adăpostului Tău împotriva lui Satana cel alungat din îndurarea Ta.”

37 Și Allah a acceptat jurământul ei, și i-a sporit buna creștere, a făcut ca ea să fie iubită de cei drepți dintre robii Săi, și a pus-o pe ea în grija lui Zaharia (pacea fie asupra sa). Iar de fiecare dată când Zaharia mergea la locul ei de rugăciune găsea lângă ea roade [și provizii] alese și din belșug, și a spus adresându-i-se: „O, Maria, de unde ai tu aceste provizii?” Iar ea a răspuns: „Aceste roade sunt de la Allah, căci Allah îl dăruiește pe cel pe care El voiește cu roade îmbelșugate, fără de socoteală.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Măreția lui Allah și crunta Sa pedeapsă îl fac pe cel înzestrat cu chibzuință să se ferească de încălcarea poruncii Sale.

2 - Dovada adevăratei iubiri pentru Allah și pentru profetul Său se află în urmarea Legii Sale, cu poruncile și restricțiile ei, în vreme ce pretinderea iubirii, fără urmarea [adevărului] nu îi poate fi nimănui de niciun folos.

3 - Cu adevărat, Allah îi desemnează pe cei pe care El dorește dintre supușii Săi și îi alege pentru a le da lor profeția și a le facilita actele de adorare, în virtutea înțelepciunii și îndurării Sale, și îi înzestrează pe ei cu semne aparte.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُۥۖ قَالَ رَبِّ هَبۡ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةٗ
طَيِّبَةًۖ إِنَّكَ سَمِيعُ ٱلدُّعَآءِ ٣٨ فَنَادَتۡهُ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٞ
يُصَلِّي فِي ٱلۡمِحۡرَابِ أَنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحۡيَىٰ مُصَدِّقَۢا بِكَلِمَةٖ
مِّنَ ٱللَّهِ وَسَيِّدٗا وَحَصُورٗا وَنَبِيّٗا مِّنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٣٩ قَالَ رَبِّ
أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَٰمٞ وَقَدۡ بَلَغَنِيَ ٱلۡكِبَرُ وَٱمۡرَأَتِي عَاقِرٞۖ قَالَ
كَذَٰلِكَ ٱللَّهُ يَفۡعَلُ مَا يَشَآءُ ٤٠ قَالَ رَبِّ ٱجۡعَل لِّيٓ ءَايَةٗۖ
قَالَ ءَايَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ ٱلنَّاسَ ثَلَٰثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمۡزٗاۗ وَٱذۡكُر
رَّبَّكَ كَثِيرٗا وَسَبِّحۡ بِٱلۡعَشِيِّ وَٱلۡإِبۡكَٰرِ ٤١ وَإِذۡ قَالَتِ
ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ ٱصۡطَفَىٰكِ وَطَهَّرَكِ وَٱصۡطَفَىٰكِ
عَلَىٰ نِسَآءِ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٢ يَٰمَرۡيَمُ ٱقۡنُتِي لِرَبِّكِ وَٱسۡجُدِي
وَٱرۡكَعِي مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٣ ذَٰلِكَ مِنۡ أَنۢبَآءِ ٱلۡغَيۡبِ نُوحِيهِ إِلَيۡكَۚ
وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يُلۡقُونَ أَقۡلَٰمَهُمۡ أَيُّهُمۡ يَكۡفُلُ مَرۡيَمَ
وَمَا كُنتَ لَدَيۡهِمۡ إِذۡ يَخۡتَصِمُونَ ٤٤ إِذۡ قَالَتِ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ
يَٰمَرۡيَمُ إِنَّ ٱللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٖ مِّنۡهُ ٱسۡمُهُ ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى
ٱبۡنُ مَرۡيَمَ وَجِيهٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٤٥

(38) Atunci când Zaharia a văzut roadele alese și neobișnuite cu care Allah Preaînaltul o îndestula pe Maria, a sperat că Allah îi va dărui un fiu, în pofida vârstei sale înaintate și a faptului că soția sa era stearpă și a spus: „Doamne, dăruiește-mă pe mine cu un copil bun, căci tu ești Cel care aude ruga celui care Îți cere, și Tu ești Cel care Îi răspunzi acestuia."

(39) Și l-au strigat pe el îngerii, în vreme ce el se afla în locul său de adorare, ridicat pentru rugăciune, spunându-i: „Allah îți vestește ție un fiu, pe nume Ioan [Yahia], care va crede într-un Cuvânt de la Allah – în Iisus fiul Mariei, care a fost creat în mod miraculos prin porunca lui Allah – și acest copil [care ți se va naște] va fi mai presus de neamul său întru știință și adorare și se va opri de la pofte și dorințe. El se va dedica întru totul adorării Domnului său, și va fi, de asemenea, un profet pios și dreptcredincios.

(40) Atunci când îngerii i l-au vestit lui pe Ioan, a spus Zaharia: „O, Doamne, cum să am eu un fiu, de vreme ce m-au ajuns bătrânețile, iar femeia mea e stearpă și nu zămislește!" Și i-a răspuns Allah: „Pilda creării lui Ioan în pofida vârstei tale înaintate și a infertilității soației tale este asemenea celor pe care Allah le creează așa cum dorește El, dincolo de ceea ce este firesc și obișnuit; căci Allah este cu putere peste toate, și El face ceea ce El voiește, în virtutea științei și înțelepciunii Sale.

(41) A spus Zaharia: „O, Domnul meu, fă-mi mie un semn al sarcinii soației mele!" Allah i-a răspuns: „Semnul pe care tu l-ai cerut este acela că nu vei putea să le vorbești oamenilor trei zile și trei nopți, decât prin semne, fără să fi fost atins de vreo boală. Așadar, sporește pomenirea și preaslăvirea Mea, la sfârșitul zilei și la începutul ei.

(42) Și amintește-ți - o, tu, profetule! – când Îngerii i-au spus Mariei (pacea fie asupra sa): „Allah te-a ales pe tine datorită calităților tale nobile și te-a purificat de orice neajuns, și te-a ales peste femeile din vremea ta.

(43) O, Maria! Sporește rugăciunile tale și prosternează-te Domnului tău, și pleacă-te Lui [în rugăciune] împreună cu cei pioși și drepți dintre robii Săi.

(44) Cele menționate cu privire la Zaharia și Maria (pacea fie asupra lor) sunt dintre veștile necunoscutului pe care Noi ți le dezvăluim ție, - o, profetule! – și tu nu ai fost cu acei învățați și dreptcredincioși pioși atunci când au intrat în polemici cu privire la cel care este mai îndreptățit să se ocupe de educarea [creșterea] Mariei, până într-acolo încât au optat ei pentru tragerea la sorți și au aruncat calemurile lor. Și a ieșit izbânditor Zaharia (pacea fie asupra sa).

(45) Și amintește-ți, - o, tu, profetule! – când îngerii au spus: „O, Maria! Allah îți vestește ție un fiu care va fi plămădit fără de tată, printr-un Cuvânt de la Allah, care va spune doar „Fii!" și el va fi un copil, cu voia lui Allah. Numele acestui copil va fi Mesia, Iisus fiul Mariei, și va avea el un rang măreț în această viață lumească, precum și în Viața de Apoi, și va fi dintre cei aleși, apropiați lui [Allah] Preaînaltul."

Dintre pildele acestor versete: 1 - Grija lui Allah față de supușii Săi cei aleși și dreptcredincioși, de vreme ce El, Preaslăvitul, îi ferește de rău și răspunde rugilor lor. 2 - Virtuțile Mariei (pacea fie asupra sa) de vreme ce ea a fost aleasă de Allah peste femeile [tuturor] lumilor, și a curățat-o de orice [rău sau] neajuns și a făcut-o binecuvântată. 3 - Cu cât au sporit binecuvântările lui Allah asupra robului Său, cu atât mai măreață este și mulțumirea care se impune să fie adusă de acesta lui Allah pentru ele, prin supunere, plecăciune, prosternare, precum și alte forme de adorare.

4 - Legitimitatea tragerii [la sorți] în cazul diferențierilor apărute în chestiuni asupra cărora nu exista o lege clară și nici una asemănătoare care să facă referire la [respectiva chestiune].

وَيُكَلِّمُ ٱلنَّاسَ فِي ٱلۡمَهۡدِ وَكَهۡلٗا وَمِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ٤٦
قَالَتۡ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٞ وَلَمۡ يَمۡسَسۡنِي بَشَرٞۖ قَالَ كَذَٰلِكِ
ٱللَّهُ يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُۚ إِذَا قَضَىٰٓ أَمۡرٗا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ
٤٧ وَيُعَلِّمُهُ ٱلۡكِتَٰبَ وَٱلۡحِكۡمَةَ وَٱلتَّوۡرَىٰةَ وَٱلۡإِنجِيلَ
٤٨ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ أَنِّي قَدۡ جِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن
رَّبِّكُمۡ أَنِّيٓ أَخۡلُقُ لَكُم مِّنَ ٱلطِّينِ كَهَيۡـَٔةِ ٱلطَّيۡرِ فَأَنفُخُ
فِيهِ فَيَكُونُ طَيۡرَۢا بِإِذۡنِ ٱللَّهِۖ وَأُبۡرِئُ ٱلۡأَكۡمَهَ وَٱلۡأَبۡرَصَ
وَأُحۡيِ ٱلۡمَوۡتَىٰ بِإِذۡنِ ٱللَّهِۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأۡكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ
فِي بُيُوتِكُمۡۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَةٗ لَّكُمۡ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ ٤٩
وَمُصَدِّقٗا لِّمَا بَيۡنَ يَدَيَّ مِنَ ٱلتَّوۡرَىٰةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم
بَعۡضَ ٱلَّذِي حُرِّمَ عَلَيۡكُمۡۚ وَجِئۡتُكُم بِـَٔايَةٖ مِّن رَّبِّكُمۡ
فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ٥٠ إِنَّ ٱللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمۡ فَٱعۡبُدُوهُۚ
نصف الحزب ٦ هَٰذَا صِرَٰطٞ مُّسۡتَقِيمٞ ٥١ ۞ فَلَمَّآ أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنۡهُمُ
ٱلۡكُفۡرَ قَالَ مَنۡ أَنصَارِيٓ إِلَى ٱللَّهِۖ قَالَ ٱلۡحَوَارِيُّونَ نَحۡنُ
أَنصَارُ ٱللَّهِ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَٱشۡهَدۡ بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٥٢

46 Și Iisus le va vorbi oamenilor încă din fașă, înainte de vârsta la care copiii încep de obicei să vorbească, și le va vorbi și când va crește, la maturitate. El le va vorbi despre cele în care se află bunăstarea lor, atât din punct de vedere religios, cât și laic; și va fi dintre cei drepți și pioși, în vorbele și faptele sale."

47 A spus Maria fiind uimită cum de ar putea avea un fiu, fără să fi avut un soț: „Cum să am eu un fiu, de vreme ce nu m-a atins pe mine vreun bărbat, nici prin ceea ce este permis și nici nepermis?!" Și i-a răspuns ei îngerul: „Așa cum Allah ți-a creat ție un copil fără de tată, tot astfel, El creează cele pe care El dorește, chiar și dacă acestea contrazic ceea ce este firesc și de obicei cunoscut [printre oameni], căci dacă El voiește un lucru, El nu va spune decât: «Fii!» și acesta va fi; și nu este nimic care să nu îi stea Lui în putință [și Lui nu îi este nimic cu neputință].

48 Și Îl va învăța pe el scrierea, înțelepciunea și iscusința în vorbă și în faptă, și îl va învăța pe el Tora care i-a fost revelată lui Moise (pacea fie asupra sa), și îl va învăța Evanghelia [Injil] care-i va fi revelată lui.

49 Și, de asemenea, îl va face pe el un trimis pentru neamul lui Israel, când le va spune lor: „Eu sunt trimisul lui Allah la voi și am venit cu semne doveditoare ale profeției mele și [printre] acestea și aceea că eu modelez din lut imaginea unor păsări, apoi suflu în ele și ele se transformă în păsări vii, cu voia lui Allah; și îi tămăduiesc pe cei ce s-au născut orbi și încep ei să vadă; iar pielea celor care au fost atinși de lepră se va vindeca; și îl învii pe cel mort, și toate acestea cu Voia lui Allah. Vă vestesc cele pe care le mâncați, precum și proviziile pe care le ascundeți în casele voastre. În aceste fapte mărețe pe care vi le-am amintit și care nu stau în puterea unui om [obișnuit], sunt semne limpezi ale faptului că eu sunt un profet trimis vouă de Allah, dacă ați dori voi credința și ați crede în aceste dovezi.

50 Și am venit, de asemenea, pentru a întări adevărul celor pogorâte mai înainte de mine, în Tora, și am venit pentru a va face permise vouă unele lucruri care v-au fost oprite mai înainte, pentru a va facilita și ușura situația voastră. Și am venit cu o dovadă limpede a adevărului celor pe care vi le spun; așadar, temeți-vă de Allah, urmând poruncile Sale, oprindu-vă de la ceea ce El a interzis, și urmându-mă în cele la care vă chem.

51 Și aceasta pentru că Allah este Domnul meu și Domnul vostru, și El, Unicul, este Cel demn de supunerea și de frica voastră, așadar adorați-L numai pe El, Unicul. Adorarea lui Allah și teama față de El spre care v-am îndemnat pe voi este calea cea dreaptă, în care nu există nicio strâmbătate."

52 Și când Iisus a știut că ei persistau [încă] în necredința lor, s-a adresat neamului lui Israel spunându-le: „Cine sunt sprijinitorii mei în chemarea la Allah?" Au spus cei drepți dintre cei ce îl urmau: „Noi suntem sprijinitorii religiei lui Allah. Am crezut în Allah și ți-am urmat ție. Așadar, mărturisește, - o, Iisus! – că noi suntem supuși numai lui Allah, Unicul."

Dintre pildele acestor versete:

1 - Noblețea scrierii, a consemnării și, statutul lor înalt, de vreme ce Allah le-a menționat [ca și calități alese] înainte de oricare altele.

2 - Stă în rânduielile lui Allah întărirea trimișilor Săi cu semne doveditoare ale profeției lor, în forma faptelor care nu le stau în putință oamenilor, în general.

3 - Iisus (pacea fie asupra sa) a ușurat unele aspecte pentru neamul lui Israel în privința anumitor Legi stricte ale Torei, și aceasta este o dovadă a existenței anumitor abrogări între Mesajele Divine aduse de profeți.

رَبَّنَآ ءَامَنَّا بِمَآ أَنزَلۡتَ وَٱتَّبَعۡنَا ٱلرَّسُولَ فَٱكۡتُبۡنَا مَعَ
ٱلشَّٰهِدِينَ ٥٣ وَمَكَرُواْ وَمَكَرَ ٱللَّهُۖ وَٱللَّهُ خَيۡرُ ٱلۡمَٰكِرِينَ
٥٤ إِذۡ قَالَ ٱللَّهُ يَٰعِيسَىٰٓ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ
مِنَ ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ وَجَاعِلُ ٱلَّذِينَ ٱتَّبَعُوكَ فَوۡقَ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوٓاْ إِلَىٰ يَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِۖ ثُمَّ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأَحۡكُمُ
بَيۡنَكُمۡ فِيمَا كُنتُمۡ فِيهِ تَخۡتَلِفُونَ ٥٥ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ كَفَرُواْ
فَأُعَذِّبُهُمۡ عَذَابٗا شَدِيدٗا فِي ٱلدُّنۡيَا وَٱلۡأٓخِرَةِ وَمَا لَهُم
مِّن نَّٰصِرِينَ ٥٦ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ
فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡۗ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلظَّٰلِمِينَ ٥٧ ذَٰلِكَ نَتۡلُوهُ
عَلَيۡكَ مِنَ ٱلۡأٓيَٰتِ وَٱلذِّكۡرِ ٱلۡحَكِيمِ ٥٨ إِنَّ مَثَلَ
عِيسَىٰ عِندَ ٱللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَۖ خَلَقَهُۥ مِن تُرَابٖ ثُمَّ قَالَ لَهُۥ
كُن فَيَكُونُ ٥٩ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ ٱلۡمُمۡتَرِينَ
٦٠ فَمَنۡ حَآجَّكَ فِيهِ مِنۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ ٱلۡعِلۡمِ فَقُلۡ تَعَالَوۡاْ
نَدۡعُ أَبۡنَآءَنَا وَأَبۡنَآءَكُمۡ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمۡ وَأَنفُسَنَا
وَأَنفُسَكُمۡ ثُمَّ نَبۡتَهِلۡ فَنَجۡعَل لَّعۡنَتَ ٱللَّهِ عَلَى ٱلۡكَٰذِبِينَ ٦١

53 Și apostolii au spus astfel: „O, Domnul nostru, noi am crezut în cele pe care Tu le-ai revelat în Evanghelie, și l-am urmat pe Iisus (pacea fie asupra sa), așadar fă-ne pre noi dintre cei care au depus mărturie cu dreptate, și au crezut în Tine și în trimișii Tăi.”

54 Necredincioșii din neamul lui Israel au complotat pentru uciderea lui Iisus (pacea fie asupra sa), însă planul lui Allah a fost împotriva lor și I-a lăsat pe ei în rătăcirea lor. El a făcut ca un alt bărbat să-i semene [și să ia înfățișarea] lui Iisus (pacea fie asupra sa), căci Allah este Cel mai iscusit dintre cei care plănuiesc, și planul Său împotriva inamicilor Săi este cel izbânditor.

55 Și Allah a uneltit, de asemenea, împotriva lor, atunci când El s-a adresat lui Iisus spunându-i: „O, Iisus, Eu te voi lua la Mine viu, și trupul și sufletul tău le voi ridica la Mine, și te voi apăra de răutatea celor care nu au crezut în tine și te voi depărta de ei. Îi voi face pe cei care te-au urmat în religia cea adevărată - inclusiv credința în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) – deasupra celor care nu au crezut în tine până în Ziua Judecății, [și Îi voi întări pe ei] prin dovezi și Îi voi încununa cu onorare, și apoi la Mine va fi întoarcerea voastră în Ziua de Apoi. Voi judeca între voi cu dreptate, în privința celor asupra cărora nu ați căzut de acord.”

56 Iar celor care nu au crezut în tine și în adevărul cu care tu ai venit, le voi da o pedeapsă dureroasă în această viață, ucidere, asuprire [și dominare din partea inamicilor], umilință și altele asemenea lor, iar în Viața de Apoi pedeapsa lor va fi Focul, și nu vor afla ei vreun sprijinitor care să îi apere de
această pedeapsă. 57 Însă pe aceia care au crezut în tine și în adevărul cu care tu ai fost trimis, și au împlinit fapte
bune, precum efectuarea rugăciunii, plata daniei, postul, păstrarea bunelor relații cu rudele de sânge, etc, Allah îi va răsplăti pentru faptele lor, fără a scădea din ele nimic. Aceasta se referă la cei care l-au urmat pe Iisus înainte de venirea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pe care Mesia însuși l-a binevestit. Iar Allah nu îi iubește pe necredincioșii nedrepți, și cea mai cumplită nedreptate [și necredință] este aceea de a îi face asociați lui Allah Preaînaltul și a minți [cu necredință] în privința profeților Săi.

58 Acestea sunt semnele limpezi pe care ți le revelăm ție despre Iisus (pacea fie asupra sa), care întăresc adevărul pogorât ție, și ele sunt o frumoasă reamintire pentru cei pioși, lipsită de orice înșelăciune.

59 Cu adevărat, pentru Allah, crearea lui Iisus este asemenea creării lui Adam din lut, fără de tată și fără de mamă,
spunându-i lui doar: „Fii om!” Și el a fost [întrupat] așa cum a voit [Allah] Preaînaltul. Așadar, cum susțin unii
oamenii că el ar fi dumnezeu întrucât a fost creat fără de tată și, în același timp, sunt de acord asupra faptului că
Adam este o ființă umană, deși el a fost creat, fără de tată și fără de mamă?! 60 Adevărul asupra căruia nu există
nicio îndoială în privința lui Iisus (pacea fie asupra sa) este cel care ți-a fost pogorât ție de la Domnul tău, și să nu fi tu dintre cei îndoielnici și nesiguri, ci să fii ferm în adevărul pe care îl urmezi.

61 Iar creștinilor din Najran care se sfădesc împotriva ta – o, profetule! – în privința lui Iisus, susținând că acesta nu este un rob al lui Allah, după ce ai primit tu știința cea adevărată în privința sa, spune-le: „Veniți să îi chemăm pe fii noștri și pe fii voștri, și pe femeile noastre și pe femeile voastre, și pe noi înșine și pe voi înșivă și să ne adunăm cu toții, apoi să ne rugăm lui Allah implorându-L să pogoare blestemul Său asupra celor mincinoși dintre noi și voi.”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Din perfecțiunea atotputerniciei lui Allah este și aceea că El Îi pedepsește pe cei care complotează împotriva religiei Sale și a celor sinceri și devotați Lui, și Allah va unelti împotriva lor, așa cum și ei complotează. 2 - Evidențierea credinței corecte și adevărate obligatorii cu privire la Iisus (pacea fie asupra sa) și menționarea raționalității acesteia, de vreme ce el nu este o excepție în privința creării sale, întrucât Adam [care mai înainte de el] a fost creat fără de mamă și fără de tată, este mai neobișnuit și mai ieșit din comun și, cu toate acestea, cu toții cred în natura umană a lui. 3 - Legitimitatea invocării blestemului de către cei aflați în dispută, într-o modalitate conform celei menționate în nobilul verset.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ ٱلۡقَصَصُ ٱلۡحَقُّۚ وَمَا مِنۡ إِلَٰهٍ إِلَّا ٱللَّهُۚ وَإِنَّ ٱللَّهَ لَهُوَ
ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٦٢ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمُۢ بِٱلۡمُفۡسِدِينَ
٦٣ قُلۡ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ تَعَالَوۡاْ إِلَىٰ كَلِمَةٖ سَوَآءِۭ بَيۡنَنَا
وَبَيۡنَكُمۡ أَلَّا نَعۡبُدَ إِلَّا ٱللَّهَ وَلَا نُشۡرِكَ بِهِۦ شَيۡـٔٗا وَلَا يَتَّخِذَ
بَعۡضُنَا بَعۡضًا أَرۡبَابٗا مِّن دُونِ ٱللَّهِۚ فَإِن تَوَلَّوۡاْ فَقُولُواْ ٱشۡهَدُواْ
بِأَنَّا مُسۡلِمُونَ ٦٤ يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ
وَمَآ أُنزِلَتِ ٱلتَّوۡرَىٰةُ وَٱلۡإِنجِيلُ إِلَّا مِنۢ بَعۡدِهِۦٓۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ
٦٥ هَٰٓأَنتُمۡ هَٰٓؤُلَآءِ حَٰجَجۡتُمۡ فِيمَا لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞ فَلِمَ
تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيۡسَ لَكُم بِهِۦ عِلۡمٞۚ وَٱللَّهُ يَعۡلَمُ وَأَنتُمۡ
لَا تَعۡلَمُونَ ٦٦ مَا كَانَ إِبۡرَٰهِيمُ يَهُودِيّٗا وَلَا نَصۡرَانِيّٗا
وَلَٰكِن كَانَ حَنِيفٗا مُّسۡلِمٗا وَمَا كَانَ مِنَ ٱلۡمُشۡرِكِينَ ٦٧
إِنَّ أَوۡلَى ٱلنَّاسِ بِإِبۡرَٰهِيمَ لَلَّذِينَ ٱتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا ٱلنَّبِيُّ وَٱلَّذِينَ
ءَامَنُواْۗ وَٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ٦٨ وَدَّت طَّآئِفَةٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ
لَوۡ يُضِلُّونَكُمۡ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمۡ وَمَا يَشۡعُرُونَ ٦٩ يَٰٓأَهۡلَ
ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَكۡفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَأَنتُمۡ تَشۡهَدُونَ ٧٠

62 Cele pe care ți le-am menționat în privința lui Iisus (pacea fie asupra sa) sunt veștile adevărate, în care nu există minciună sau umbră de îndoială, și nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul. Allah este Cel Atotputernic în stăpânirea Sa, Înțelept în orânduirea, legile și creația Sa.

63 Și dacă ei vor respinge cele cu care tu ai venit, și nu te vor urma; aceasta este o consecință a corupției [și necredinței] lor, și Allah îi cunoaște pe cei ce fac stricăciune pe pământ, și îi va socoti pentru aceasta.

64 Spune, - o, tu, profetule! – o, voi oameni ai Cărții, evrei și creștini, veniți la un cuvânt comun între noi și voi, asupra căruia să cădem cu toții de acord: să nu-L adorăm decât pe Allah, să nu-I asociem nimic, indiferent care ar fi statutul său și cât s-ar fi înălțat rangul său; și să nu ne luăm unii pe alții drept dumnezei pe care să îi adorăm și cărora să ne supunem afară de Allah.” Și dacă ei se vor împotrivi adevărului și dreptății la care voi - o, dreptcredincioșilor! – îi chemați, spuneți-le: „[Măcar] faceți voi mărturie că noi suntem supuși lui Allah, robi ai Lui, Preaînaltul, întru adorare.”

65 O, voi, oameni ai Cărții! – de ce vă contraziceți în privința religiei lui Avraam (pacea fie asupra sa)? Evreii susțin că Avraam a fost evreu, în vreme ce creștinii susțin că Avraam a fost creștin, și voi știți prea bine că atât iudaismul, cât și creștinismul, au apărut la lungă vreme după moartea sa. Oare nu pricep mințile voastre nedreptatea celor pe care le spuneți și neadevărul celor pe care le susțineți?!

**66 Voi, - o, oameni ai Cărții! – v-ați contrazis cu profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) [și ați
discutat în contradictoriu cu el] în privința lucrurilor despre care voi aveți știință referitor la religia voastră, și
la ceea ce v-a fost revelat vouă. De ce va contraziceți voi în cele despre care nu aveți știință, precum Avraam și
religia lui, și [aceste chestiuni] nu există în Scripturile voastre și nici nu au fost aduse de profeții voștri?! Și Allah
cunoaște realitatea tuturor lucrurilor și esența lor, în vreme ce voi nu știți. 67 Avraam (pacea fie asupra sa) nu a
aparținut iudaismului și nici creștinismului, și el a fost departe de orice falsă religie, și a fost supus numai lui Allah,
mărturisind Unicitatea Sa, Preaînaltul. El nu a fost dintre cei care îi făceau Lui asociați, așa cum susțin politeiști
arabi, pretinzând că ei ar urma religia lui Avraam. 68 Oamenii cei mai îndreptățiți de asocierea cu Avraam sunt
cei care în vremea sa au urmat cele cu care el a venit, și, de asemenea, cel mai îndreptățit dintre oameni întru
aceasta este profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și cei care au crezut în el din
această națiune, și Allah este Cel care garantează izbândă și protecția dreptcredincioșilor.**

69 - O, voi, dreptcredincioșilor! - unii dintre evreii și creștinii, dintre oamenii Cărții, doresc să vă rătăcească de la adevărul către care Allah v-a călăuzit, însă ei nu se rătăcesc decât pe ei înșiși; întrucât încercarea lor de a îi rătăci pe dreptcredincioși nu face decât să sporească rătăcirea lor și ei nu au cunoștință de consecințele faptelor lor.

70 O, voi, oameni ai Cărții, dintre evrei și creștini, de ce nu credeți în versetele lui Allah care v-au fost revelate și în dovezile existente în ele despre profeția lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în vreme ce voi aveți certitudinea că acesta este adevărul dovedit în Scripturile voastre?!

Dintre pildele acestor versete: 1 - Toate Mesajele Divine se unesc într-un singur cuvânt adevărat, și acesta este Unicitatea lui Allah Preaînaltul și interzicerea politeismului. 2 - Importanța studierii istoriei, întrucât aceasta poate reprezenta unul dintre argumentele puternice cu care pot fi respinse afirmațiile mincinoșilor necredincioși. 3 - Cei mai îndreptățiți de apropierea de Avraam (pacea fie asupra sa) sunt cei care urmează religia și credința sa, în vreme ce vorbele goale, fără a îi urma exemplul, nu pot fi de niciun folos. 4 - Aceste versete evidențiază persistența încercării necredincioșilor dintre oamenii Cărții de a îi rătăci pe dreptcredincioșii acestei comunități [comunității musulmane], datorită urii și invidiei lor.

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لِمَ تَلۡبِسُونَ ٱلۡحَقَّ بِٱلۡبَٰطِلِ وَتَكۡتُمُونَ ٱلۡحَقَّ
وَأَنتُمۡ تَعۡلَمُونَ ٧١ وَقَالَت طَّآئِفَةٞ مِّنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ ءَامِنُواْ
بِٱلَّذِيٓ أُنزِلَ عَلَى ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَجۡهَ ٱلنَّهَارِ وَٱكۡفُرُوٓاْ ءَاخِرَهُۥ
لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُونَ ٧٢ وَلَا تُؤۡمِنُوٓاْ إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمۡ قُلۡ إِنَّ
ٱلۡهُدَىٰ هُدَى ٱللَّهِ أَن يُؤۡتَىٰٓ أَحَدٞ مِّثۡلَ مَآ أُوتِيتُمۡ أَوۡ يُحَآجُّوكُمۡ
عِندَ رَبِّكُمۡۗ قُلۡ إِنَّ ٱلۡفَضۡلَ بِيَدِ ٱللَّهِ يُؤۡتِيهِ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ
وَٰسِعٌ عَلِيمٞ ٧٣ يَخۡتَصُّ بِرَحۡمَتِهِۦ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ ذُو ٱلۡفَضۡلِ
ٱلۡعَظِيمِ ٧٤ ۞ وَمِنۡ أَهۡلِ ٱلۡكِتَٰبِ مَنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِقِنطَارٖ
يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ وَمِنۡهُم مَّنۡ إِن تَأۡمَنۡهُ بِدِينَارٖ لَّا يُؤَدِّهِۦٓ إِلَيۡكَ
إِلَّا مَا دُمۡتَ عَلَيۡهِ قَآئِمٗاۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمۡ قَالُواْ لَيۡسَ عَلَيۡنَا فِي
ٱلۡأُمِّيِّـۧنَ سَبِيلٞ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ
٧٥ بَلَىٰۚ مَنۡ أَوۡفَىٰ بِعَهۡدِهِۦ وَٱتَّقَىٰ فَإِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَّقِينَ
٧٦ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَشۡتَرُونَ بِعَهۡدِ ٱللَّهِ وَأَيۡمَٰنِهِمۡ ثَمَنٗا قَلِيلًا
أُوْلَٰٓئِكَ لَا خَلَٰقَ لَهُمۡ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ ٱللَّهُ وَلَا يَنظُرُ
إِلَيۡهِمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمۡ وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٞ ٧٧

علامة أرباع الحزب ٦

(71) O, voi oameni ai Cărții, de ce amestecați adevărul revelat în Scripturile voastre cu minciuni [adăugate] de voi, și ascundeți veridicitatea și călăuzirea aflate în ele, și dintre acestea și realitatea profeției lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), de vreme ce voi aveți știința distingerii binelui de rău și a călăuzirii de rătăcire?!

(72) Și au spus unii dintre învățații evreilor: „Manifestați-vă voi la începutul zilei credința în Coranul pogorât dreptcredincioșilor și delăsați-vă de el la sfârșitul zilei, poate că astfel [îi veți împinge pe ei] să aibă îndoieli în privința religiei lor, datorită necredinței [exprimate de voi] după credință, și o vor părăsi spunând: Ei sunt mai bine cunoscători decât noi în legătură cu Cărțile lui Allah, și iată ca ei s-au delăsat de ea."

(73) Și, de asemenea, au spus: „Și nu credeți în nimeni și nici nu urmați pe nimeni, decât pe cel care urmează religia voastră". Spune, - o, tu, profetule! – „Cu adevărat, călăuzirea către adevăr este călăuzirea lui Allah Preaînaltul, și nu minciunile și înverșunările încăpățânate pe care voi le urmați, de teama ca nu cumva altcineva să primească binecuvântările pe care voi le-ați primit, sau de teama de a nu vă înfrunta pe voi la Domnul vostru, dacă ați accepta cele care le-au fost pogorâte lor. Spune, - o, tu, profetule! – binecuvântarea [și harul] se află în Mâna lui Allah și El le dăruiește cui dorește El dintre robii Săi, și binecuvântarea Sa nu favorizează o comunitate în detrimentul alteia. Binecuvântările lui Allah sunt imense și El îl cunoaște pe cel care le merită de drept.

(74) Și El îl desemnează pentru a revărsa asupra lui Îndurarea Sa pe acela pe care El dorește. Îl alege și îl favorizează prin călăuzire, profeție și diverse dăruiri, iar binecuvântările lui Allah sunt mărețe și fără de sfârșit.

(75) Printre oamenii Cărții sunt și aceia care dacă ai pus în grijă lor o sumă mare de bani, ți-o vor înapoia complet; și tot printre ei sunt și aceia care dacă ai pus în grijă lor chiar și o sumă mică de bani, nu ți-o vor înapoia decât în urma insistențelor acerbe și a litigiilor. Aceasta datorită vorbelor și credințelor lor eronate [și mincinoase]: „Nu avem niciun păcat atunci când este vorba de arabi și de dobândirea averilor lor pe nedrept, pentru ca Allah ni le-a dăruit nouă." Ei rostesc aceste minciuni, în vreme ce ei știu că [de fapt] clevetesc împotriva lui Allah.

(76) Nu este așa cum spun ei, ci, dimpotrivă, acesta este un păcat pentru ei, însă cel care a împlinit legământul făcut cu Allah prin credința în El și în profeții Săi, și a respectat legămintele făcute cu oamenii și a înapoiat cele pe care le-a luat de la aceștia, s-a pus la adăpost de pedeapsa lui Allah, prin împlinirea poruncilor Sale și depărtarea de cele de la care El a oprit. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei pioși și îi va răsplăti pentru aceasta cu cele mai nobile recompense. (77) Cei ce schimbă porunca lui Allah asupra lor de a urma cele pogorâte în Cartea Sa și cele cu care i-a trimis pe profeții Săi, și înlocuiesc jurămintele lor de a respecta legământul cu Allah, pe care [mai apoi] le-au rupt, schimbându-le pe un preț de nimic dintre plăcerile vieții lumești, nu vor avea parte de răsplata vieții de apoi, și nu le va vorbi lor Allah bucurându-i, și nici nu se va uita la ei cu îndurare în Ziua Judecății, și ei vor avea o pedeapsă dureroasă.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Unii dintre învățații oamenilor Cărții îi înșeală pe cei ce urmează religia lor și nu le arată lor adevărul spre care îndrumă Scripturile lor și cu care au venit profeții lor. 2 - Printre modalitățile necredincioșilor [de a ataca islamul și pe musulmani] este și aceea de a pătrunde în comunitate, acceptând islamul [în aparență] pentru a spori suspiciunile și îndoielile [în privința acestuia] din interiorul lui. 3 - Allah Preaînaltul este Cel Dăruitor, cu har nemărginit și El dăruiește pe cine voiește El cu favorurile Sale, și le oprește de la acela de la care El voiește, în virtutea Dreptății și a Înțelepciunii Sale, iar favorurile Sale nu pot fi obținute decât prin supunerea față de El. 4 - Orice lucru lumesc, oricât de măreț ar fi el, atunci când este comparat cu credința în Allah și respectarea legământului Său – este mic și neînsemnat în comparație cu răsplata Vieții de Apoi și rangul acesteia.

وَإِنَّ مِنۡهُمۡ لَفَرِيقٗا يَلۡوُۥنَ أَلۡسِنَتَهُم بِٱلۡكِتَٰبِ لِتَحۡسَبُوهُ
مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ ٱلۡكِتَٰبِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنۡ
عِندِ ٱللَّهِ وَمَا هُوَ مِنۡ عِندِ ٱللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ ٱلۡكَذِبَ
وَهُمۡ يَعۡلَمُونَ ٧٨ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُؤۡتِيَهُ ٱللَّهُ ٱلۡكِتَٰبَ
وَٱلۡحُكۡمَ وَٱلنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُواْ عِبَادٗا لِّي مِن
دُونِ ٱللَّهِ وَلَٰكِن كُونُواْ رَبَّٰنِيِّـۧنَ بِمَا كُنتُمۡ تُعَلِّمُونَ
ٱلۡكِتَٰبَ وَبِمَا كُنتُمۡ تَدۡرُسُونَ ٧٩ وَلَا يَأۡمُرَكُمۡ أَن
تَتَّخِذُواْ ٱلۡمَلَٰٓئِكَةَ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ أَرۡبَابًاۗ أَيَأۡمُرُكُم بِٱلۡكُفۡرِ بَعۡدَ
إِذۡ أَنتُم مُّسۡلِمُونَ ٨٠ وَإِذۡ أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ لَمَآ ءَاتَيۡتُكُم
مِّن كِتَٰبٖ وَحِكۡمَةٖ ثُمَّ جَآءَكُمۡ رَسُولٞ مُّصَدِّقٞ لِّمَا
مَعَكُمۡ لَتُؤۡمِنُنَّ بِهِۦ وَلَتَنصُرُنَّهُۥۚ قَالَ ءَأَقۡرَرۡتُمۡ وَأَخَذۡتُمۡ
عَلَىٰ ذَٰلِكُمۡ إِصۡرِيۖ قَالُوٓاْ أَقۡرَرۡنَاۚ قَالَ فَٱشۡهَدُواْ وَأَنَا۠ مَعَكُم
مِّنَ ٱلشَّٰهِدِينَ ٨١ فَمَن تَوَلَّىٰ بَعۡدَ ذَٰلِكَ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
ٱلۡفَٰسِقُونَ ٨٢ أَفَغَيۡرَ دِينِ ٱللَّهِ يَبۡغُونَ وَلَهُۥٓ أَسۡلَمَ مَن فِي
ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ طَوۡعٗا وَكَرۡهٗا وَإِلَيۡهِ يُرۡجَعُونَ ٨٣

(78) Printre evrei sunt unii care distorsionează vorbele lor, menționând lucruri neîntâlnite în Tora revelată de către Allah, pentru a vă face pe voi să credeți că ei recită din Carte, însă acestea nu sunt din scriptură, ci minciunile și speculațiile [și calomniile] lor cu privire la Allah, și ei spun: „Ceea ce noi recităm este pogorât de către Allah.", însă acesta nu este de la Allah, ci ei spun minciuni despre El [cu bună știință], știind că ei mint împotriva Lui și a profetului Său.

(79) Nu se cade ca unui om să îi fie dată de către Allah o Scriptură revelată de El, și să îl dăruiască cu știință și înțelepciune, și să îl aleagă pe el ca profet, pentru ca mai apoi el să spună oamenilor: „Supuneți-vă mie, ci nu lui Allah.", [dimpotrivă] el le [va] spune: „Fiți [dintre] învățații care dau mai departe știința lor și îi învață pe oameni, îmbunătățindu-le situația, învățându-i Scripturile revelate, și ceea ce voi ați învățat din acestea, memorându-le și pricepându-le."

(80) Și, de asemenea, nu i se cade lui să vă poruncească să luați îngerii și profeții drept dumnezei pe care să îi adorați în afară de Allah, oare îi este permis lui să vă îndemne la a nu crede în Allah după ce voi v-ați supus și i-ați dat ascultare Lui?!

(81) Și amintește-ți, - o, tu, profetule! – atunci când Allah a făcut un legământ ferm cu profeții spunându-le: „Indiferent de ce v-am dat în Scriptura pe care v-am pogorât-o vouă și de înțelepciunea pe care v-am făcut-o cunoscută vouă, și indiferent de statutul și poziția pe care a dobândit-o vreunul dintre voi, atunci când vă va veni vouă un profet de la Mine – și el este profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), confirmând cele pe care voi le dețineți din Scripturi și înțelepciune, să credeți în cele cu care el va veni și să îl sprijiniți și să îl urmați pe el. Oare confirmați voi aceasta - o, profeților! – și ați încheiat voi cu Mine acest puternic [și măreț] legământ?" Și ei au răspuns spunând: „Confirmăm noi aceasta." A spus Allah: „Mărturisiți aceasta pentru voi înșivă și pentru comunitățile voastre și Eu sunt împreună cu voi dintre cei care mărturisesc pentru voi și pentru ei."

(82) Iar cel care a respins mai apoi acest legământ confirmat prin mărturia lui Allah și a trimișilor Săi, el este dintre aceia care au ieșit din religia lui Allah și din supunerea față de El.

(83) Oare aceia care au ieșit de sub religia lui Allah și supunerea față de El pretind o altă religie în afară religiei lui Allah, pe care El a ales-o pentru supușii Săi?! În vreme ce Lui, Preaslăvitul, i s-au supus toate creațiile existente în ceruri și pe pământ, de bună voie, asemenea dreptcredincioșilor, precum și de nevoie, asemenea necredincioșilor. Apoi la El, Preaînaltul, se întorc toate creațiile în Ziua Judecății, pentru a fi socotite și răsplătite.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Rătăcirea învățaților evreilor și înșelăciunile lor prin schimbarea Cuvântului lui Allah și mințirea oamenilor prin denaturările [și deformările] pe care ei I le atribuiau Lui, Preaînaltul.

2 - Oricine susține că urmează unuia dintre profeții lui Allah, dacă nu crede în Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci, el a anulat legământul său cu Allah Preaînaltul.

3 - Oamenii cu cel mai înalt rang sunt oamenii de știință care îi învață pe oameni [din știință lor], întrucât ei asociază știința cu fapta și îi educă pe oameni astfel.

4 - Cea mai cumplită rătăcire este respingerea religiei lui Allah Preaînaltul, Căruia, Preaslăvitul, îi sunt supuse toate creațiile, drepte ori nedrepte [fiind].

قُلْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ عَلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ
وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسَىٰ
وَعِيسَىٰ وَٱلنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ
وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ٨٤ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ ٱلْإِسْلَٰمِ دِينًا فَلَن
يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِى ٱلْءَاخِرَةِ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ٨٥ كَيْفَ
يَهْدِى ٱللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ وَشَهِدُوٓا۟ أَنَّ
ٱلرَّسُولَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ ۚ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ
ٱلظَّٰلِمِينَ ٨٦ أُو۟لَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ ٱللَّهِ
وَٱلْمَلَٰٓئِكَةِ وَٱلنَّاسِ أَجْمَعِينَ ٨٧ خَٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ٨٨ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِنۢ
بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٨٩ إِنَّ ٱلَّذِينَ
كَفَرُوا۟ بَعْدَ إِيمَٰنِهِمْ ثُمَّ ٱزْدَادُوا۟ كُفْرًا لَّن تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلضَّآلُّونَ ٩٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَمَاتُوا۟ وَهُمْ
كُفَّارٌ فَلَن يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِم مِّلْءُ ٱلْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ
ٱفْتَدَىٰ بِهِۦٓ ۗ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ ٩١

84 Spune, - o, tu, profetule! – „Noi am crezut în Allah [ca fiind] Domnul nostru și ne-am supus celor pe care El ni le-a prescris, am crezut în revelația pe care ne-a pogorât-o, în cele pe care le-a revelat lui Avraam, Ismail, Isaac, și Iacob, și în cele pe care le-a pogorat profeților dintre urmașii lui Iacob, în cele care le-au fost date lui Moise, lui Iisus și tuturor profeților prin Scripturi și semne de la Domnul lor, noi nu facem nicio deosebire între ei, [asemenea celor care] au crezut într-o parte a acestora și nu au crezut în cealaltă parte; si noi ne-am supus lui Allah.

85 Iar cel care dorește o altă religie în afara celei care a fost acceptată de către Allah, și aceasta este religia islamului, nu va fi acceptată de la el, și în Viața de Apoi el va fi dintre cei care se vor pierde pe ei înșiși prin intrarea în Foc.

86 Cum să îi sprijine Allah [și să îi facă izbânditori] prin credința în El și în profetul Său pe oamenii care au urmat necredința după ce ei fuseseră mai înainte cu credință în Allah și mărturisiseră că cele cu care a venit profetul Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) sunt adevărate, și le-au venit lor semne limpezi demonstrând adevărul acestora?! Iar Allah nu îi sprijină prin credința în El pe cei nedrepți și necredincioși, care au ales rătăcirea în locul călăuzirii.

87 Cu adevărat, răsplata acelor necredincioși nedrepți, care au ales necredința, este blestemul lui Allah, și al îngerilor și al tuturor oamenilor asupra lor, și, astfel, ei sunt îndepărtați și respinși de sub Îndurarea lui Allah.

88 Ei vor sălășlui veșnic în Foc, și nu vor ieși din el [niciodată], nu le va fi micșorată pedeapsa lor, nici nu li se va da lor un răgaz pentru a se căi și a își cere iertare.

89 În afară de aceia care, după necredință și nedreptatea lor, s-au întors la Allah și și-au îndreptat faptele lor, căci Allah este Iertător și Îndurător cu robul Său care se căiește.

90 Cei care au devenit necredincioși după ce au fost credincioși, și au rămas în necredință până ce au murit, nu va fi primită căință lor atunci când moartea va veni, datorită încheierii timpului destinat căinței, și aceștia sunt cei care s-au rătăcit de la calea cea dreaptă ce duce către Allah Preaînaltul.

91 De la cei care au fost necredincioși și au murit în necredința lor, nu va fi primit nici de-ar fi să ofere drept răscumpărare aur cât greutatea întregului pământ, dacă ei vor voi să-l ofere pentru a scăpa de Foc. Aceia vor avea parte de o pedeapsa dureroasă, și nu vor aflã ei în Ziua Judecății vreun izbânditor sau ajutor care să îi apere de pedeapsă.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Este obligatorie credința în toți profeții trimiși de Allah Preaînaltul, și în toate Scripturile pogorâte acestora, fără a face vreo diferențiere între ei. 2 - Allah nu acceptă nicio altă religie, indiferent care ar fi aceasta, după trimiterea profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în afară de islamul cu care acesta a venit.
3 - Cel care a insistat să rămână în rătăcire și a persistat în ea, va fi pedepsit de Allah prin respingerea suportului și a succesului său întru căință și călăuzire.
4 - Poarta căinței îi este deschisă omului, până în momentul morții sau până în clipă în care soarele va răsări de la apus, căci atunci nu va mai fi acceptată ruga sa de iertare.
5 - În Ziua Judecății, nimic nu îl va putea salva pe om de pedeapsa Focului în afara faptelor sale bune, însă în ceea ce privește averea sa, aceasta nu îi va putea fi de vreun folos, chiar și dacă ar fi vastă cât întinderea întregului pământ.